Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 525
Vineri 8 mai 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Ziua Independenței și a Victoriei

La 9 Mai poporul nostru sărbătorește două evenimente de o deosebită însemnătate.

Cu 82 de ani în urmă, la 9 Mai 1877 a fost proclamată independența de stat a Romîniei.

Tot mîine se împlinesc 14 ani de la 9 Mai 1945, cînd steagul roșu a fost înălțat victorios pe Reichstagul din Berlin, simbolizînd zdrobirea fascismului sîngeros care a dezlănțuit cel de al doilea război mondial.

Despărțite, în timp, de multe decenii cele două evenimente au totuși o strînsă legătură între ele.

Proclamarea independenței de stat a țării noastre, acum 82 de ani, a fost rezultatul firesc al dorinței fierbinți a poporului romîn de a scăpa de robia otomană. Proclamarea independenței a fost săvîrșită ca urmare a luptei țărănimii, a elementelor muncitorești și a meseriașilor de la orașe, a intelectualității progresiste, în ciuda voinței marii boierimi și a părții reacționare a burgheziei. Dragostea de țară, speranța într-o viață mai bună a făcut pe ostașii romîni să săvîrșească minuni de vitejie în luptele pentru cucerirea Plevnei și a redutelor de la Grivița.

Evenimentul de la 9 Mai 1877 este un act istoric progresist, el a creat condițiile pentru dezvoltarea economică și politică a țării noastre.

Pe cîmpiile de la Plevna, Grivița și Smîrdan s-a închegat frăția de arme romîno-rusă. Statul rus, interesat în distrugerea imperiului otoman, a fost susținătorul de nădejde al luptei pentru independența națională a poporului romîn ca și a celorlalte popoare din Balcani aflate sub stăpînirea otomană.

După 9 Mai 1877, burghezia a trădat steagul luptei pentru independență, dînd bogățiile țării pe mîna capitalului străin. Făgăduiala făcută țăranilor, acelora care au dus greul războiului, de a li se da pămînt, a fost dată uitării. Cu mînie și durere descrie poetul Vasile Alecsandri în poezia „Eroii de la Plevna" starea de plîns în care burghezia lăsase pe cei care cu arma în mînă înfăptuiseră actul independenței:

„Ce-i astă sărăcime și goală și flămîndă?
Eroii de la Plevna!... Iată-i! Ah! Cine ar crede!
Le plînge chiar de milă tot omul care-i vede,
Și eu plîng de rușine... în țara ospeției
Să văd cerind pomană viteji Romîniei!"

Dar steagul luptei pentru adevărata independență națională și pentru libertatea poporului a fost înălțat de conducătorul de nădejde al clasei muncitoare, Partidul Comunist Romîn.

În condițiile înaintării victorioase a armatei sovietice spre ultima citadelă a fascismului — Berlinul — Partidul Comunist Romîn a organizat și a condus acțiunea coordonată a forțelor patriotice, a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți din armată, răsturnînd prin insurecția armată de la 23 August 1944 dictatura militaro-fascistă. Eliberarea națională a Romîniei, visul de veacuri al celor asupriți, era un fapt împlinit.

Alături de glorioasa armată sovietică, 15 divizii romînești în frunte cu divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu" au participat activ după 23 August 1944 la operațiunile militare pentru zdrobirea fascismului, contribuind la eliberarea popoarelor Ungariei și Cehoslovaciei.

Răspunzînd chemării partidului „Totul pentru front, totul pentru victorie!" oamenii muncii din transporturi, industrie etc., și-au încordat puterile pentru a asigura tot ce era necesar ducerii cu succes a războiului antifascist.

Eliberat din lanțurile exploatării capitaliste poporul romîn, cu adevărat independent, a început să-și construiască sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, o viață nouă, socialistă.

Doar 14 ani au trecut de cînd întreaga lume a salutat ziua istorică a victoriei asupra fascismului. Dar pericolul unui nou război, și mai nimicitor, n-a fost întrutotul lichidat. Imperialiștii din Statele Unite ale Americii, Angliei și din alte state capitaliste, dușmani ai popoarelor și ai păcii, fac neconteniite pregătiri războinice, încurajat de ei, fascismul revanșard și-a ridicat din nou capul în Germania occidentală.

Încercările imperialiștilor de a pregăti un nou război mondial sînt însă stăvilite de imensa putere economică și politică a țărilor lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică.

În lupta pentru construirea socialismului, țările noastre au nevoie de pace. Pentru pace luptă și numeroase alte țări din Africa și Asia care după cel de al doilea război mondial s-au eliberat din ghiarele colonialismului.

Nobilele inițiative de pace ale țărilor socialiste și, în primul rînd ale Uniunii Sovietice, găsesc un tot mai larg ecou în mințile și inimile milioanelor de oameni simpli și cinstiți de pe întreg cuprinsul globului pămîntesc.

Forțele păcii repurtează noi și noi succese împotriva forțelor întunecate ale războiului. Sub presiunea cercurilor largi ale opiniei publice puterile occidentale au fost nevoite să accepte, în sfîrșit, ideea tratativelor pentru examinarea celor mai importante probleme internaționale formulate în repetate rînduri de Uniunea Sovietică. Peste cîteva zile, la 11 mai, se va deschide la Geneva Conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței, la care vor fi examinate problemele Tratatului de Pace cu Germania și Berlinului occidental.

Condus de partid, poporul nostru muncitor, stăpîn pe soarta sa, va lupta neconteniit alături de popoarele celorlalte țări socialiste frățești pentru menținerea și consolidarea păcii, chezășie a noi și mari victorii pe frontul construcției socialiste pașnice.

Cu avînt sporit pentru succesul lucrărilor agricole

Gospodăriile agricole colective în campania de primăvară

Colectiviștii și întovărășiții din comuna Tiream, raionul Carei, folosind cu pricepere fiecare zi prielnică, au reușit să termine la timp însămînțările din această primăvară, pe 1170 ha.

În prezent ei dau o mare atenție lucrărilor de întreținere a culturilor. Astfel, au fost grăpate cele 650 de ha cu semănături de toamnă și plivite 550 de ha. Pe o suprafață de 460 ha. grîu, au fost împrăștiate peste 60 de tone îngrășăminte chimice.

De asemenea, o mare atenție s-a dat întreținerii pășunii și fînețelor, executîndu-se lucrări de curățare de mărăcini și de mușuroaie pe 600 ha. Pe 250 de ha. s-a executat și boronitul. În prezent colectiviștii și întovărășiții se pregătesc în vederea executării prășitului.

POP VASILE
corespondent

Gospodăria colectivă „Drum Nou" din Luncani, raionul Turda, a terminat semănatul porumbului pe cele 120 de ha. Gospodăria a semănat 60 de ha. porumb hibrid generația I-a. Pentru a obține o producție sporită se vor iriga 7 ha. și se va aplica un complex de lucrări și îngrășăminte chimice menite să se asigure obținerea producției de peste 6.000 kg. la ha.

În sectorul legumicol, lucrările de primăvară sînt mult avansate. Au fost plantate direct în cîmp 1,5 ha. cu varză și gulii timpurii, precum și 5 ha. cu ceapă verde.

În sectorul pomi-viticol gospodăria a plantat 120 bucăți cireși pentru completări de goluri, iar în terenul bine desfundat și pregătit s-au plantat 6.800 bucăți viță altoită.

Însămînțările de primăvară fiind terminate, colectiviștii au început lucrările de întreținere a culturilor. Pînă în prezent ei au plivit de buruieni 60 de ha. de grîu și orz.

Ing. POJAR IACOB
corespondent

Respectînd întocmai sarcinile de plan, membrii gospodăriei colective „Drumul Păcii", comuna Mărculești, regiunea București, au terminat însămînțările pe cele 610 ha. de porumb, dintre care 230 de ha. însămînțate cu porumb dublu hibrid. La semănat ei au folosit mașinile de la S.M.T.

Pînă acum colectiviștii au prășit toată suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr și furajeră, și au trecut la efectuarea primei prașile la floarea-soarelui.

C. CONSTANTIN
corespondent

Au terminat însămînțările

În comuna Vurpăr, raionul Sibiu, sînt cinci întovărășiri agricole care totalizează o suprafață de 697,42 ha. și 222 de familii. Toate întovărășirile lucrează pămîntul în comun.

Folosind din plin vremea prielnică, întovărășirile au putut termina la timp optim și în bune condiții agrotehnice însămînțările de primăvară.

Înainte de însămînțare, terenurile au fost bine îngrășate cu gunoi de grajd, îndeosebi tarlalele destinate sfeclei de zahăr și florii-soarelui, transportîndu-se o cantitate de 940 de tone. Au fost însămînțate 23 ha. cu ovăz, 2 ha. cu orz, 122 ha. cu cartofi, 5 ha. cu floarea-soarelui, 21 ha. cu sfeclă de zahăr, 203 ha. cu porumb, 12 ha. cu sfeclă furajeră, 15 ha. cu legume și 10 ha. cu cînepă. Întovărășirile au început și lucrările de întreținere la sfecla de zahăr, executînd prima prașilă.

În ceea ce privește organizarea muncii în campanie cele mai bune rezultate le obține întovărășirea „11 Martie". Membrii ei sînt împărțiți în 6 echipe dintre care se evidențiază cea condusă de tov. Lienerth Martin, care a transportat cea mai mare cantitate de gunoi de grajd și a fost prima la însămînțări. De asemenea se evidențiază președintele întovărășirii „11 Martie", tov. Mihu Ioan, care este un bun organizator, dînd totodată dovadă de mult spirit de inițiativă.

MIRCEA MUSTEAȚA
tehnician agronom
corespondent

600 ha. cultivate cu orez

În regiunea Oradea temperatura ridicată a înlesnit muncitorilor de la gospodăria de stat Salonta să înceapă de la 20 aprilie însămînțatul orezului pe cele 460 de ha ce le cultivă cu această plantă. În luna martie mecanizatorii au executat aci încă o arătură, spre a distruge mohorul. Cu acest prilej, s-au încorporat pe 100 de hectare gunoi de grajd. În plus, pe toată suprafața s-au dat și cîte 200—300 kg. superfosfat și 150 kg. sulfat de amoniu la hectar. De asemenea, înaintea celei de-a doua arături s-au dat și amendamente (spumă de var) pe 200 de hectare.

Semănatul orezului a început întîi la secția Tulca, sub conducerea ing. Torgai Tiberiu și a brigadierului Tolnai Ștefan, iar a doua zi, la secția Birobanea, sub conducerea ing. Sotoc Aurel și a brigadierului Silagy Iosif.

Demn de menționat e faptul că semănatul s-a executat cu semănătorile, distribuindu-se 200 kg. orez la hectar din soiurile Banloc, Alorio-Precoce și Lin-a 45, creată în țara noastră.

După terminarea semănatului, s-a introdus în parcele, apă din rîul Culiser.

Pînă în ziua de 5 mai, din cele 460 ha. planificate fuseseră însămînțate 410 ha.

La gospodăria de stat Barmod care a luat ființă în primăvara acestui an, prin dezarondarea gospodăriei de stat Salonta, s-au însămînțat pînă zilele trecute peste 600 de ha. cu orez, din cele 705 planificate.

I. ALEXANDRU

Atenție sporită întreținerii culturilor prășitoare

Frumos arată culturile prășitoare — îndeosebi acum, după ultimele ploi — și în raionul Snagov, regiunea București. Mobilizați de către organele agricole de la raion și comune și știind din propria lor experiență că obținerea unor importante sporuri de producție la hectar depinde de întreținerea la vreme a culturilor, colectiviștii și întovărășiții din cele 23 de comune ale raionului (în preajma zilei de 1 Mai s-a terminat cooperativizarea) au trecut la executarea prășitului încă de la 25 aprilie.

Pînă zilele trecute, din cele 2.056 de ha. cultivate în raion cu floarea-soarelui *au fost prășite întîia oară 1.415 ha. și a doua oară 680 de ha.* În comunele Balotești și Corbeanca, de exemplu, unde în acest an se cultivă peste 100 de ha cu floarea-soarelui au fost prășite mai bine de 70 de hectare. De asemenea, din cele 1.303 ha cultivate cu sfeclă de zahăr în raion, *s-a executat primul prășit pe 1.213 ha și al doilea pe 485 ha.* Cele mai frumoase rezultate au fost obținute în comunele Balotești, Ciolliceni și Corbeanca, unde pînă acum s-a prășit jumătate din suprafețele cultivate. Muncitorii de la gospodăriile de stat Măineasca, Netezești și Periș ca și colectiviștii din Lipia, Maia Corbeanca și Cocioc sînt pe terminate cu cea de a 2-a prașilă la floarea-soarelui și sfeclă de zahăr.

In comuna Ciolliceni unde însămînțatul porumbului s-a început încă de la mijlocul lunii martie, țăranii muncitori întovărășiți au început prima prașilă și au executat-o pe mai bine de 600 de ha.

Tehnicienilor agronomi din comune li s-a atras atenția de către inginera Mitrea Maria de la secția agricolă a raionului să cerceteze cu atenție culturile și să semnaleze imediat orice atac de dăunători. Procedîndu-se astfel și luîndu-se din timp măsuri pentru aprovizionarea cu substanțele chimice și mașinile pentru prăfuit necesare combaterii dăunătorilor, în comunele Rădulești, Fierbinți, Tunari și Cocioc, gărgărița sfeclei de zahăr a fost distrusă de pe parcelele pe care se semnalase acest dăunător. Combaterea la vreme a dăunătorilor a făcut să nu se înregistreze pierderi de plante la nici o cultură.

Trebuie arătat însă că în raionul Snagov mai sînt și unele comune unde s-au obținut foarte slabe rezultate pînă acum în ce privește executarea prașilelor. In comuna Dascălu-Creața, de pildă, unde în acest an s-au însămînțat 131 de ha cu floarea-soarelui, nu s-au prășit decît 30 de ha. Un rău exemplu îl dau chiar membrii gospodăriei colective „Bela Brainer" de aci, care n-au prășit decît o neînsemnată suprafață din cele 10 hectare cultivate cu floarea-soarelui. In comuna Ștefănești din cele peste 180 de ha cu floarea-soarelui s-au prășit 40 de ha, iar în comuna Grădiștea numai 30 de ha din cele 130 de ha cultivate.

Este rămas în urmă și prășitul sfeclei de zahăr în comune cum sînt Rădulești, Turbați și Maia.

Ploile din ultimele zile au creat condiții care favorizează mult creșterea buruienilor în culturi. De aceea, este necesar ca organele agricole de la raion să-și îndrepte atenția acum îndeosebi către comunele unde se constată că ritmul prășitului la floarea-soarelui și sfecla de zahăr este încet în comparație cu posibilitățile existente. De asemenea, colectiviștii și întovărășiții trebuie mobilizați să treacă cu toate forțele și la executarea primei prașile la porumb, care ocupă în raion 21.098 de hectare.

ION DRINCU

În stupina gospodăriei colective

La gospodăria colectivă „Dezrobirea Muncii" din comuna Codreanu, regiunea București, se acordă o atenție deosebită și dezvoltării apiculturii. In fotografie: stuparul Săndulescu Alexandru controlînd cu atenție stupii.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Valorifică terenurile neproductive

In primăvara acestui an membrii gospodăriei agricole colective „Horia, Cloșca și Crișan" din satul Bogdănița, raionul Bîrlad, au împădurit peste 3 ha. terenuri neproductive din raza comunei. Aici au fost plantați 10.000 puieți de salcîm. De asemenea, ei au plantat pe suprafața de 1 ha. livadă, 100 caiși și 50 meri. Livada a fost împrejmuită cu gard din nuielușe de salcîmi de către colectiviștii Gheorghe Butnaru, Gh. Berescu și Vasile Vrînceanu. La împăduriri și plantarea livezii s-au evidențiat colectiviștii Constantin Samoilă, Gheorghe Dodoj, Vasile Galer, Ion V. Bolea, și alții.

I. BOLEA

Îngrijesc culturile

Terminînd cu însămînțatul culturilor din cele două urgențe membrii din cele cinci întovărășiri agricole cît și membrii cooperativei agricole de producție cu rentă „7 Noiembrie" din comuna Severinești, raionul Tr. Severin, au trecut îndată la întreținerea culturilor păioase. Intovărășiții din întovărășirea „16 Februarie" din satul Valea Alunului, de pildă au plivit grîu pe o suprafață de 10 hectare. In fruntea acestor acțiuni s-au situat întovărășiții Gh. Coșman, Gh. Sărman, Dumitru Lădaru și alții. Suprafețe însemnate au plivit și întovărășiții din satul Severinești. Cei din satul Cîrnecești ca și membrii cooperativei agricole de producție cu rentă.

GH. BORONTEA
corespondent

PENTRU FONDUL CENTRAL AL STATULUI

AȘA A FOST DEPĂȘIT PLANUL DE LIVRARE

— Cum stai cu planul?

La secția Pietroiu a gospodăriei agricole de stat Panduri întrebarea aceasta are o largă circulație. Cel întrebat ridică fruntea sau pune capul în pămînt, după cum este cazul. Mulgătorii primesc întrebarea cu fruntea sus. Ei stau bine cu planul. Pentru primul trimestru al anului aveau în plan 480 de hl de lapte. Au muls cu 45 de hl mai mult. Planul de livrare al laptelui a fost depășit cu 108 hl.

La acest succes a contribuit, în primul rînd, depășirea planului de producție. Dar, în timp ce acesta a fost îndeplinit în procent de 109 la sută, planul de livrare a fost depășit cu 30 de procente. Este evident deci că la depășirea planului de livrare a contribuit și reducerea consumului de lapte pentru nevoile producției.

Secția livrează smîntînă. Laptele care rămîne după prelucrare este dat ca hrană viteilor în locul laptelui nesmîntînit. Înlocuirea laptelui nesmîntînit din hrana viteilor nu duce la rezultate negative. În primul trimestru fiecare vițel ajuns la vîrsta de 6 luni a depășit greutatea de 150 de kg., greutate pentru care îngrijitorii primesc premii. Unii viței au depășit greutatea de 150 de kg. la 5 luni sau chiar la o vîrstă și mai mică.

Inginerul Popușoi Timotei, șeful secției, cît și mulgătorii explică succesele obținute în depășirea planului de producție și reducerea prețului de cost prin îngrijirea atentă a vacilor și printr-o hrănire rațională. Ținînd seama de faptul că lucerna, cosită anul trecut tîrziu, și porumbul murat — însilozat netocat — au o valoare nutritivă scăzută, șeful secției și mulgătorii au introdus în hrana vacilor amestec de concentrate într-o compoziție care asigură, potrivit producției fiecărei vaci, nu numai scriptic ci și real cantitatea necesară de unități nutritive, albumină și caroten.

Amestecul este alcătuit din uruieli de boabe (35—40 la sută), turte (30 la sută), leguminoase (10—15 la sută), tărîțe (15—25 la sută). La întocmirea rațiilor s-a ținut seama, bineînțeles, și de costul furajelor. În trimestrul întîi s-a reușit ca furajele pe care le consumă zilnic o vacă ce produce 15 litri de lapte pe zi să coste 7,13 lei. Aceasta a dus la obținerea litrului de lapte la un preț de cost mai mic decît cel planificat.

La depășirea producției planificate au contribuit în mare măsură și mulgătorii Bibica Ene și Elena Bidică. Deși au în loturile pe care le îngrijesc multe vaci aflate în ultima parte a perioadei de lactație, ei au obținut în luna martie realizările cele mai mari. Din păcate grupa sindicală nu popularizează aceste realizări și modul în care au fost obținute, iar conducerea gospodăriei și a secției nu a stat de vorbă cu mulgătorii pentru a-i înscrie la concursul organizat de M.A.S. În treacăt fie spus, mulgătorii abia dacă auziseră de acest concurs la care ei doresc să participe.

Este necesar ca atît organele sindicale cît și cele administrative să organizeze de îndată concursul „pentru cel mai bun mulgător". Participarea la concurs va de un nou avînt întrecerii socialiste organizate între mulgători: ei vor căuta și vor descoperi noi rezerve de sporire a producției și de reducere a prețului de cost.

M. HOBIȚAN

Animalelor, nutrețuri multe și de calitate

Posibilități asemănătoare, rezultate diferite

Asigurarea unei producții sporite de masă verde necesară hrănirii animalelor în perioada de pășunat depinde în mare măsură de felul cum sînt îngrijite pășunile și fînețele naturale în tot timpul anului și îndeosebi primăvara.

In cele ce urmează înfățișăm cîteva aspecte privind stadiul în care se găsesc lucrările de întreținere a pășunilor comunale în raioanele Buzău și R. Sărat, din regiunea Ploești.

REZULTATE BUNE...

Din suprafața totală de pășune care însumează în raionul Buzău circa 7.150 de ha., pînă la începutul lunii mai fuseseră executate lucrări de întreținere pe mai mult de 3.600 de ha. Cele mai bune rezultate au fost obținute în comunele Lipia, Nișcov, Cochirleanca și Stîlpu, unde, pe lîngă crescătorii de animale, a fost antrenat în această acțiune și tineretul sătesc. Bunăoară, în comuna Stîlpu, au fost curățate de mărăcini și buruieni circa 300 de ha. de pășune, iar în comuna Cochirleanca peste 150 de ha. Demn de amintit este și faptul că pentru a reda pășunatului un izlaz neproductiv, colectiviștii din comuna Lipia lucrează în prezent la executarea unui canal pentru scurgerea apei de pe o suprafață de 150 de ha. pășune cu exces de umiditate.

Succese de seamă au obținut organele agricole și în ceea ce privește organizarea conveierului verde în arabilul din izlazuri. Pînă acum cîteva zile fuseseră însămînțate culturi de nutreț după sistemul conveierului verde pe o suprafață de aproape 1.400 de ha., adică cu circa 600 ha. mai mult decît în anul trecut. De asemenea, tehnicienii și inginerii agronomi au sprijinit în acest an în mai mare măsură pe colectiviști să-și organizeze conveier verde. Bunăoară, gospodăria colectivă din Găvănești, a însămînțat circa 50 de ha. cu plante de nutreț în conveier, iar colectiviștii din Stîlpu au organizat conveier verde pe circa 45 de ha.

Bune rezultate s-au obținut în raionul Buzău și în ceea ce privește extinderea suprafeței de lucerniere, care a crescut de la 400 ha. cîte au fost în 1958 la 560 de ha. în acest an. In următorii ani, organele agricole au prevăzut ca suprafețele de lucerniere să crească în raion pînă la 1.000—1.200 ha., mai ales că în condițiile locale această plantă dă producții mari de masă verde și de fîn.

...ȘI RELE

In raionul R. Sărat, care are aceleași condiții de climă ca și raionul Buzău, rezultatele obținute în acțiunea de întreținere a pășunilor sînt cu totul diferite. Astfel, pe întreg raionul, pînă la începutul acestei luni fuseseră efectuate lucrările respective pe numai 2.000 ha. izlaz din cele 4.000 ha. planificate.

In afară de comunele Buda, Bogza și Ghergheasa unde organele agricole comunale și sfaturile populare au sprijinit acțiunea de îngrijire a pășunilor, în restul raionului lucrările de întreținere s-au făcut sporadic. Rămase mult în urmă în această privință sînt mai ales comunele Sihlea, (președinte M. Racovițeanu, tehnician zoopastoral Vasile Cristea), Bălești (președinte Ion Chiriță, tehnician Ioniță Nicolae), Slobozia Bradului (tehnician Teodor Pușcă), Tîmboești, Obrejița.

Organele agricole n-au dat atenția cuvenită nici organizării conveierului verde. Bunăoară, din cele 1.682 ha. prevăzute a fi cultivate cu plante de nutreț în conveier, pînă mai acum cîteva zile fuseseră însămînțate 1.600 de ha. Deși în raion există 26 de gospodării colective, numai cîteva dintre ele au fost sprijinite să-și organizeze conveier verde.

★

Executarea în întregime și la vreme a lucrărilor de întreținere a izlazurilor comunale este o sarcină de a cărei rezolvare depinde hrănirea rațională a animalelor pe timpul verii și sporirea productivității lor. Organele agricole din raionul R. Sărat sînt datoare să dea mai multă atenție acestor probleme.

B. TRAIAN

LUCRĂRI ÎN VIE

Colectiviștii din comuna Lipia, raionul Buzău, au lucrat în ultimele zile cu mult avînt pentru terminarea lucrărilor în vii. In fotografie: o echipă lucrînd la cercuitul viței.

Foto: L. CURSARU

Noi contractări de animale

Creșterea animalelor aduce gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăeni, regiunea Constanța, venituri mari.

Fermele de oi aduc cele mai mari venituri.

De la fermele de oi s-a contractat, în afară de cele 2.640 de kg. de lînă și 41.000 litri de lapte, și 900 miei.

Zilele trecute s-a predat prima tranșă de 400 miei, urmînd ca peste cîteva zile să fie predați și restul de 500.

Colectiviștii vor primi pentru cei 900 de miei predați în greutate de peste 8.000 de kg. suma de peste 50.000 lei.

FRÎNCU CONSTANTIN

★

Gospodăria agricolă colectivă „Drumul Păcii" din comuna Mărculești, raionul Slobozia, a contractat cu statul însemnate cantități de produse. Astfel, pe lîngă cele 25 de vagoane de griu, 54 de vagoane de porumb, 10 vagoane de floarea-soarelui, de pe urma cărora vom încasa 343.000 lei, noi am mai contractat cu statul 100 de porci, dintre care am și livrat 30 de bucăți și 250 miei care au fost predați în întregime.

Acest lucru a dat gospodăriei posibilitatea să acorde colectiviștilor avansuri bănești lunare. Pînă acum am primit cîte 10 lei la ziua-muncă.

CONSTANTIN M. CONSTANTIN
colectivist

★

Țăranii muncitori întovărășiți din satul Popeni, raionul Zalău, contractează tot mai multe animale cu unitățile de stat O.R.A.C.A. Numai în luna aprilie a.c. ei au contractat un număr de 14 vite mari pe care le vor preda statului în toamna acestui an.

Printre primii care au încheiat asemenea contracte sînt tovarășii Marian Teodor cu doi boi pe care îi va preda statului în greutate de 1.200 de kg. și Baboș Gheorghe, de asemenea cu 2 boi, pe care i va face de 900 de kg. Exemplul lor a fost urmat și de alți țărani din satul Popeni. De Fecheță Vasile care a contractat 3 viței, de Oniț Victoria și Mureșan Nicolae care au contractat cîte o vacă și de alții.

FEKETE AUGUSTIN

SOARTA UNUI OM

Tăcerea era apăsătoare și, ca să o curm, am întrebat:

— Și pe urmă?

— Pe urmă? — vorbi drumețul parcă în silă. — Pe urmă, colonelul mi-a dat o permisie de-o lună și, după o săptămînă eram la Voronej. M-am dus pe jos pînă la locul unde trăisem cîndva împreună cu ai mei. Am găsit doar o groapă adîncă, plină cu apă coclită și împresurată de buruieni înalte pînă la brîu... Singurătate și liniște ca într-un cimitir. Of, greu mi-a fost, frățioare! Am stat acolo cît am stat, pînă mi s-a umplut sufletul de amărăciune și apoi am pornit-o spre gară. Nici măcar un ceas n-am fost în stare să rămîn acolo. In aceeași zi am plecat înapoi, la divizie.

Peste vreo trei luni, pe cerul întunecat al vieții mele a strălucit o rază din soarele fericirii: l-am găsit pe Anatoli. Primesc pe front o scrisoare de la el — pesemne trimisă de pe un alt front. Adresa i-o dăduse Ivan Timofeevici, vecinul acela al nostru. Am aflat din scrisoare că a nimerit de la început într-o școală de artilerie, unde i-a folosit talentul lui la matematici; după un an a terminat primul școala și a plecat pe front, și-mi spunea că acum e căpitan, comandantul unei baterii de „patruzeci și cinci" și că a fost decorat cu șase ordine și medalii. Intr-un cuvînt, mi-a luat-o înainte în toate celea! Din nou am început să mă mîndresc nevoie mare cu el! Oricum ai spune, aveam un fecior căpitan și comandant de baterie! E ceva, nu-i glumă! Și pe deasupra, decorat cu atîtea ordine și medalii. Ce însemnătate avea faptul că tată-său căra cu un „Studebaker" obuze și alte muniții și efecte militare? Tată-său și-a trăit traiul, iar mîncase mălaiul, pe cînd el, căpitanul, avea toată viața înaintea lui.

Noaptea mă podideau visuri de bătrîn: cum s-o sfîrși războiul, o să-l însor și-am să trăiesc și eu pe lîngă tineri, dulgherind și purtînd de grijă nepoților. Intr-un cuvînt, gînduri bătrînești de tot felul. Numai că și de astă dată am dat greș. Peste iarnă ai noștri au înaintat fără oprire și n-am avut vreme să ne scriem prea des, iar către sfîrșitul războiului, cînd eram pe-aproape de Berlin, îi scriu într-o dimineață și-a doua zi am și primit răspunsul lui Anatoli. Mi-am dat seama din asta că amîndoi am venit spre capitala nemțească, pe drumuri deosebite, dar acum sîntem aproape unul de altul. Tînjeam de dorul lui și fierbeam de nerăbdare să-l văd. Ei, și ne-am văzut... Chiar în dimineața zilei de 9 Mai, în ziua Victoriei, un lunetist german mi l-a omorît pe Anatoli al meu...

După amiază, mă cheamă comandantul companiei. Intru și văd un locotenent-colonel de artilerie pe care nu-l cunoșteam. De cum am trecut

Fragment din nuvela cu același titlu de MIHAIL ȘOLOHOV

pragul încăperii, el s-a ridicat în picioare ca în fața unui superior.

— Ești căutat, Sokolov — spune comandantul meu de companie și se întoarce numaidecît cu fața spre fereastră. M-a străbătut o zvîcnire ca de curent electric: aveam o presimțire rea. Locotenent-colonelul se apropie de mine și-mi spune cu vorbă înceată: „Curaj, tătucă! Fiul tău, căpitanul Sokolov, a fost ucis astăzi la bateria sa. Vino, te rog, cu mine!".

M-am clătinat pe picioare, dar m-am ținut tare. Imi amintesc și azi ca prin vis, cum am plecat atunci cu locotenent-colonelul, într-o mașină mare, cum ne-am strecurat printre grămezile de moloz de pe străzi, și întrezăresc ca prin ceață rîndurile aliniate de soldați și sicriul acoperit cu catifea roșie. Dar pe Anatoli, frățioare, îl văd așa cum te văd pe tine. Mă duc pînă lîngă sicriu. Era el, feciorul meu, și parcă nu era el. Feciorul meu îl știam un copilandru subțirel, mereu cu zîmbetul pe buze, cu mărul lui Adam puternic și mare pe gîtul lui slab, iar acolo stătea întins un bărbat tînăr, frumos, lat în spate, cu ochi întredeschiși care parcă priveau pe lîngă mine, undeva, spre depărtări necunoscute. Numai în colțul buzelor rămăsese întipărit pentru totdeauna zîmbetul copilandrului de odinioară, zîmbetul lui Tolea, așa cum îl știam eu... L-am sărutat și m-am dat de o parte. Locotenent-colonelul rostește o cuvîntare. Tovarășii și prietenii lui Anatoli își ștergeau lacrimile; cît despre lacrimile mele, se uscaseră pesemne în inima mea. Oare de asta mă doare inima așa de tare?

Am îngropat în pămînt străin, nemțesc, ultima mea nădejde și bucurie în viață: bateria feciorului meu a slobozit o salvă răsunătoare, conducîndu-și astfel comandantul în călătoria lui îndepărtată, iar în mine parcă s-a rupt ceva... M-am întors alt om la unitate. Curînd, m-au demobilizat. Unde să mă duc? La Voronej? Pentru nimic în lume! Mi-am amintit că am la Uriupinsk un prieten, demobilizat în iarnă pentru invaliditate, care mă poftise să vin pe la el, și am plecat încolo.

Prietenul meu și soția lui nu aveau copii și stăteau în căsuța lor, pe la marginea orașului. Deși era clasat invalid, lucra ca șofer la o întreprindere de transporturi auto, unde m-am angajat și eu. De stat, stăteam la el, fiindcă a primit cu dragă inimă să mă adăpostească. Transportam în raion tot felul de mărfuri, iar toamna căram cereale. Atunci l-am cunoscut pe noul meu băiețaș, ăsta care se joacă în nisip.

Cînd ne întorceam din cursă, de cum ajungeam în oraș, primul drum era la ceainărie, se înțelege, să luăm ceva în gură, și să bem o cinzeacă-două, ca să ne mai treacă oboseala. Trebuie să-ți spun că mă robisem, nu glumă, afurisitei ăsteia de patimi... Ei, într-o zi văd copilașul ăsta lîngă ceainărie; a doua zi era tot acolo. Un prichindel zdrențăros, mînjit tot pe față cu zeamă de lubeniță, plin de praf, murdar ca cenușa, cu părul zburlit și cu niște ochișori ca două steluțe, noaptea, după ploaie! L-am îndrăgit așa de tare, că a doua zi — ciudat lucru — a început să-mi fie dor de el și, cum mă întorceam din cursă, mă și grăbeam să mă duc să-l văd. Stătea acolo lîngă ceainărie și trăia cu ce căpăta de pe la oameni.

A patra zi, veneam încărcat cu cereale de la sovhoz și întorc camionul spre ceainărie. Prichindelul meu ședea pe prispă și dădea din picioare, că se vedea cît de colo că-i înfometat. Am scos capul prin geamul cabinei și-i strig: — „Ei, Vaniușka! Urcă iute lîngă mine, mergem pîn'la siloz și pe urmă ne întoarcem aici să mîncăm". Cînd m-a auzit, a tresărit, a sărit de pe prispă, s-a cățărat pe scara camionului și m-a întrebat încetișor: „Nene, da'de unde știi că mă cheamă Vania?" Și a deschis ochișorii mari de tot, așteptîndu-mi răspunsul. I-am spus că eu sînt om trecut prin multe și știu totul.

Băiatul se cățărase pe scara din dreapta. Am deschis portiera, l-am așezat lîngă mine și i-am dat drumul. De felul lui era tare zglobiu, dar de astă dată ședea liniștit, parcă îngîndurat, și din cînd în cînd mă privea pe sub genele-i lungi, îndoite în sus, și ofta. Un pui de om, da'uite că învățase să ofteze. Asta-i treabă de nasul lui?

— „Unde-i taică-tău, Vanea?" — îl întreb eu. Și el îmi răspunde în șoaptă: „A murit pe front".

— „Dar maică-ta?" — „Pe mama a omorît-o o bombă în trenul cu care veneam"... — „Și de unde veneați?" — „Nu știu, nu țin minte"...

— „Și-aici nu ai rude, neamuri?" — „N-am pe nimeni" — „Și unde dormi?" — „Pe unde se nimerește".

Simțeam cum mă arde o lacrimă fierbinte și m-am hotărît numaidecît: „N-am de gînd să ne prăpădim așa, dezbinați! Il înfiez!" Și dintr-o dată am simțit o ușurare în suflet și totul era parcă mai luminos. M-am aplecat spre el și i-am spus încetișor: „Vaniușka, știi tu cine sînt eu?" — — „Cine?" m-a întrebat el cu sufletul la gură. Și i-am răspuns tot atît de încet: „Sînt tatăl tău".

Doamne Dumnezeule, ce-a fost atunci! S-a aruncat de gîtul meu, m-a sărutat pe obraji, pe gură, pe frunte, și s-a pornit să strige cu o voce atît de răsunătoare și de subțirică de parcă era un sticlete, acoperind larma motorului: „Tăticule drag! Știam! Știam că ai să mă găsești! Că ai să mă găsești oriunde! Am așteptat atîta să mă găsești!" Se lipise de mine și tremura tot, ca un fir de iarbă în bătaia vîntului. Mie mi se încețoșaseră ochii, mă treceau toți fiorii și mîinile îmi tremurau. Mare minune că n-am scăpat volanul din mînă! Da' din nebăgare de seamă tot am dat nițel într-un șanț. Atunci am oprit motorul și pînă nu mi s-au limpezit ochii n-am pornit mai departe. Mi-era să nu calc pe cineva. Am stat așa vreo cinci minute, iar băiețașul se vîra tot în mine, tăcea și mereu tresărea. L-am cuprins cu dreapta și l-am strîns ușurel la piept, iar cu stînga, am întors mașina și am pornit-o înapoi, spre casă. Nu-mi mai ardea de siloz.

Am oprit mașina lîngă poartă, l-am luat în brațe pe noul meu fecior și l-am dus în casă.

Valea Aușeului va fi stăvilită

O vîlcea cu albie îngustă și întortochiată își poartă apa grăbită spre Crișul Repede. Primăvara cînd se topesc zăpezile, sau cînd ploile se țin lanț apa văii nu-și mai încape în albie. Și atunci se revarsă peste holde, ba uneori e atît de furioasă încît împiedică chiar și circulația pe șoseaua națională.

— Ești tare tu la vale, dar o să-ți arătăm că noi sîntem și mai tari — și-au spus oamenii uitîndu-se la apa ei tulbure.

... Anul trecut, după terminarea treierișului, sfatul popular al comunei Groși a convocat pe țăranii muncitori într-o adunare populară. Cu acest prilej s-au ridicat o seamă de probleme de ordin gospodăresc. A vorbit și Iosif Dejan.

— Oameni buni — a spus el, trebuie să frînăm inundarea văii, doar știți prea bine că în fiecare primăvară, recolta de pe o suprafață de peste 300 de hectare este pusă în primejdie. Sînt de părere că aceasta este cea mai importantă problemă ce trebuie s-o rezolvăm...

Cuvîntul lui a avut mare influență în rîndul oamenilor. Secretarul de partid a ținut să continue firul acestei discuții:

— Propunerea este foarte justă. Valea va trebui forțată să-și păstreze albia, să joace — cum s-ar zice — în struna noastră.

La rîndul său președintele sfatului popular comunal spunea:

— Incă în cursul zilei de mîine vor afla de hotărîrea noastră și tovarășii de la raion. Avem nevoie doar de un inginer și restul ne privește...

Și într-adevăr oamenii au îmbrățișat inițiativa, știind că-i un lucru folositor lor.

Deși deschis de curînd pe noul șantier s-a și săpat un șanț de vreo 300 metri — albia nouă a apei. Primele hîrlețe de pămînt au fost scoase din noua albie de Ioan Bodiuț și Gavril Teuș. Lor li s-au alăturat peste două sute de țărani muncitori.

Deputații sînt cei care mobilizează oamenii la lucru, organizează grupe de lucru pe circumscripții, împart zilnic sarcinile. Astfel, deputații Teodor Ursu, Ioan Vancea, Ana Szász și Petru Filipaș, stau zilnic de vorbă cu alegătorii, asigurînd fără întrerupere lucrul pe șantier.

Inițiativa țăranilor muncitori din satele Aușeu și Groși din regiunea Oradea, este lăudabilă cu atît mai mult cu cît săparea canalului lung de 3 km, se efectuează prin muncă voluntară, fără nici un fel de investiții. Și nu-i lucru tocmai ușor să miști din loc mai bine de 30.000 m.c. pămînt. Valoarea întregii lucrări se ridică la aproximativ 200.000 lei.

Pe alocuri, de pe acum apa din valea Aușeului curge în noua sa albie — lată de 7 metri.

POPA IOSIF
corespondent

Noi avantaje depunătorilor pe obligațiuni C.E.C.

Cu începere din luna mai a.c., Casa de Economii și Consemnațiuni a R.P.R., acordă noi avantaje depunătorilor pe obligațiuni C.E.C. prin mărirea cîștigurilor atît la tragerile la sorți de bază, cît și la cele suplimentare. Astfel, la fiecare tragere la sorți lunară, numărul cîștigătorilor a sporit de la 560 la 861 cîștiguri de valori între 800 lei și 75.000 lei.

La tragerile la sorți suplimentare, numărul cîștigătorilor a fost majorat de la 308 la 519 cîștiguri de valori între 800—100.000 lei. Potrivit noului plan de cîștiguri, anual, la cele 14 trageri la sorți lunare și suplimentare se atribuie 11.370 cîștiguri în valoare totală de 14.000.000 lei.

La 31 mai a.c., va avea loc prima tragere la sorți în condițiile noului plan de cîștiguri la depunerile pe obligațiuni C.E.C. In primele 10 zile ale fiecărei luni, obligațiunile C.E.C. se pot procura la valoarea lor nominală fără diferență de preț.

CASĂ DE COLECTIVIST

Veniturile mari realizate de pe urma muncii în comun, a dat posibilitatea la mulți colectiviști din comuna Cuza Vodă, raionul Medgidia, să construiască case noi. In ultimii ani ei au ridicat peste 100 de noi case, frumoase, durabile și sănătoase. In fotografie: casa nouă a colectivistului Petre Cristian.

Foto: V. CAZACU

Sprijin muncii de colectivizare

Unul din principalele obiective ale muncii culturale din raionul nostru, îl constituie transformarea socialistă a agriculturii. Toate formele de activitate culturală și metodele de muncă întrebuințate de activiștii culturali vin să contribuie efectiv la realizarea acestui obiectiv central în munca culturală. Să desprindem unele aspecte, unele metode de muncă, folosite cu succes în munca de culturalizare a maselor de către unele cămine culturale din raionul Urziceni. Astfel, căminul cultural din comuna Grindu a organizat la cercurile de citit discuții pe tema colectivizării agriculturii, unde s-au popularizat țăranii muncitori care s-au înscris în gospodăriile agricole colective, cum ar fi de exemplu: Grigore Iacob, Vasile Baciu, Ion Cerlente și alții, care au frecventat cercurile de citit nr. 1 condus de tov. învățătoare Coveanu Virginia, cercul de citit nr. 7 condus de tov. Macarenco Meltiade, sau cercul nr. 3 condus de tov. Tatarim Smaranda învățătoare. Brigada artistică de agitație a căminului cultural a popularizat rezultatele obținute de gospodăria colectivă „Ștefan Gheorghiu" din comuna Grindu. La gazeta cetățenească s-au scris articole prin care au fost popularizați fruntașii gospodăriei colective.

La căminul cultural din comuna Coșereni s-au întrebuințat felurite metode de muncă pentru atragerea țăranilor muncitori în gospodăria colectivă. Activiștii culturali au stat de vorbă cu numeroși locuitori prelucrîndu-le statutul model al gospodăriei agricole colective, articole din ziare, și prezentîndu-le aspecte concrete din viața colectiviștilor fruntași din gospodăria colectivă „Olga Bancic" din Coșereni. Căminul cultural a organizat vizite la colectiviștii fruntași Nicolae Sava, Alexandru Anghel, Iancu Alexandru și alții. In cadrul căminului cultural s-au ținut conferințe axate pe problema transformării socialiste a agriculturii ca de exemplu: „Cum putem obține recolte bogate", „Pentru o viață fericită a poporului muncitor", „O gospodărie fruntașă", „Să desființăm haturile" și altele. Aceste conferințe au fost localizate la specificul comunei Coșereni cu exemplificări făcute chiar de colectiviști ca Alexandru Frangulea, Ștefan A. Bichir, Tănase Dimache și alții.

Programele artistice prezentate de căminul cultural „30 Decembrie" din Coșereni au avut un conținut specific întăririi și dezvoltării sectorului socialist al agriculturii — melodii cîntate de cor ca: Urare fruntașilor din gospodăria colectivă, Cîntec satiric, Cîntec de întrecere, Nuntă în gospodărie etc., și recitări ca Munca, Cîntecul tractorului, La noi în gospodărie, Codașul etc. Programul serilor literare și culturale a fost de asemenea axat tot pe această problemă.

Au fost recenzate cărți ca: Secerișul de Galina Nicolaevna. Nopțile de iunie de Petru Dumitriu, Desfășurarea de Marin Preda, Bărăganul de V. Em. Galan etc.

In comună au fost expuse opt panouri, care reflectă în mod real veniturile unor colectiviști în comparație cu țăranii cu gospodărie individuală ca de exemplu: colectiviștii Alexandru Anghel, Mîinea Dumitru, Alexandru Frangulea. Acești colectiviști fruntași au fost popularizați și la gazetele de perete și cetățenești și la panoul de onoare.

GHEORGHIU GHEORGHE
corespondent

Răspunzînd criticii noastre

Măsuri bine venite

In ziarul nostru nr. 516 din 7 aprilie a.c., a fost publicat articolul: „Contractărilor de lînă — mai multă atenție". In articol era criticată Intreprinderea regională D.C.A. Ploești, precum și unele întreprinderi raionale ale D.C.A.-ului ca Cislău, Cîmpina, Teleajen și Pucioasa, care, pînă la acea dată, obținuseră rezultate slabe în munca contractărilor de lînă.

Răspunzînd criticii noastre, la redacția ziarului au sosit răspunsuri din partea Intreprinderii regionale D.C.A. și a întreprinderilor raionale Teleajen și Pucioasa. In răspunsuri se arată că critica a fost justă și că în urma acesteia s-au luat o seamă de măsuri în vederea îmbunătățirii muncii la contractările de lînă. In răspunsul Intreprinderii raionale D.C.A. Teleajen, de pildă, se arată că prin secția de valorificări a sfatului popular raional, s-a trecut la activizarea mandatarilor D.C.A. care sînt salariați ai sfaturilor populare comunale în funcția de agenți colectori; s-au luat măsuri pentru organizarea de conferințe la căminele culturale pe tema contractărilor, prin care să se popularizeze în rîndurile producătorilor agricoli deținători de oi, avantajele încheierii de contracte pentru lînă cu statul.

In răspunsul Intreprinderii raionale D.C.A. Pucioasa, se arată că **în urma măsurilor luate după apariția articolului din ziarul nostru, procentul la contractările de lînă a crescut de la 28 la sută la 74,7 la sută.**

Păcat însă că — deși au trecut multe zile de la apariția articolului — Intreprinderile raionale D.C.A. Cîmpina și Cislău nu ne-au comunicat încă măsurile luate în vederea intensificării muncii la contractările de lînă. Timpul încă nu-i trecut. Vorba zicalei: „mai bine mai tîrziu decît niciodată".

Pentru sezonul de vară

Zilele acestea la gospodăria agricolă de stat Agigea, regiunea Constanța, a intrat în funcțiune o secție de fabricat mezeluri. Noua secție, care are o capacitate de producție de un vagon de mezeluri pe săptămînă, va contribui la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii de pe litoral în timpul noului sezon. S-au luat măsuri ca în stațiunile Eforie, Techirghiol și Vasile Roaită să se înființeze chioșcuri pentru desfacerea produselor acestei gospodării.

(Agerpres)

La cel de-al 500-lea număr al „Gazetei Cooperației"

„Gazeta Cooperației", organ al Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum (Centrocoop) sărbătorește apariția a 500 de numere.

Ziarul s-a străduit în toți cei 10 ani de apariție să desfășoare o susținută muncă pentru mobilizarea lucrătorilor din cadrul cooperativelor de consum și U.R.C.C.-urilor raionale și regionale, la îndeplinirea importantelor sarcini ce le stau în față, în ce privește schimbul dintre oraș și sat, pentru buna aprovizionare cu mărfuri a oamenilor muncii de la sate, pentru educarea acestora în scopul trecerii la agricultura socialistă.

In paginile „Gazetei Cooperației", prin articole, reportaje, schițe, știri etc., au fost subliniate succesele obținute de către cooperativele sătești, s-au dat prețioase îndrumări de organizare mai bună a muncii, pentru creșterea numărului de cooperatori, folosirea cu chibzuință a fondurilor, intensificarea acțiunii de achiziții și contractări de produse agricole.

Cu prilejul sărbătoririi apariției a 500 de numere, colectivul ziarului „Agricultura Nouă" adresează colectivului redacțional și tehnic și corespondenților „Gazetei Cooperației" un salut tovărășesc și urări de noi succese în muncă.

O bibliotecă sătească fruntașă

In comuna Jirlău, raionul Filimon Sîrbu, biblioteca comunală este dotată cu peste 6.000 de volume.

Bibliotecara, tînăra Cruscev Alexandra, ține în permanență legătura cu cititorii și le recomandă cărți după gustul fiecăruia.

Printre țăranii muncitori care citesc cel mai mult se numără Baciu Anton membru de partid în vîrstă de 71 de ani, Bita Toba de 60 de ani, Artic Veta 47 ani, Mintulescu Rada 32 de ani, Balaban Sanda de 17 ani și alții.

O contribuție importantă în ceea ce privește trezirea gustului pentru citit al țăranilor muncitori l-au dat cadrele didactice din comună în frunte cu învățătorul Gh. Udrea.

Printre cărțile mult solicitate de țăranii muncitori sînt „Răscoala" de Liviu Rebreanu, „Nopțile de Iunie" și „Pasărea Furtunii" de Petru Dumitriu, „Eroica" de Laurențiu Fulga și altele.

Tot în această comună care este complet colectivizată țăranii muncitori vîrstnici și tinerii iau parte activă și la corul căminului cultural, care este compus din 130 de persoane.

GH. JALBA
corespondent

Sfatul medicului

TETANOSUL

Tetanosul sau fălcărița este o boală infecțioasă și transmisibilă, produsă de un microb „Clostridium tetani" rezistent la căldură, foarte rezistent la frig.

In natură se găsește mai peste tot sub formă de spori (particole foarte mici) în pămînt, praf, noroi, bălegarul oilor și bovinelor, în colțoanele neaerisite murdărite, pe rugina diverselor obiecte metalice (secere, cuie, sîrme, table).

Microbul intră în corp aproape nebăgat în seamă. O simplă înțepătură de cui ruginit, o ușoară julire la un picior desculț într-un grajd de vite, o tăietură într-un ciob pe cîmp sau o „ciupitură" de seceră, pot fi suficiente pentru a produce boala.

De regulă, din cei accidentați în felul descris mai sus, 60—70 la sută fac tetanos.

Semnele bolii pot apare într-un interval de la două zile pînă la trei săptămîni. Primul semn este „încleștarea fălcilor" de unde și numele de „Fălcăriță". Bolnavul are dinții strînși, nu poate vorbi și se hrănește numai cu lichide.

Urmează apoi încordarea mușchilor feții, cefei, prinderea mușchilor spatelui, pieptului și rădăcinile membrelor (mîini și picioare). Crizele de încordare ale mușchilor apar la cel mai mic zgomot sau mișcare a bolnavului și țin 1—5 secunde, fiind însoțite și de fenomene de asfixie prin contractarea mușchilor respiratori.

Din această cauză bolnavul este într-o permanentă stare de frică, de teama repetării crizelor, care pe lîngă îngrozitoarele dureri îi mai pun și în pericol viața prin neputința de a respira.

Alteori se mai adaugă la boală fierbințeli mari (40°—41°) și transpirații.

Tratamentul este anevoios și depinde în mare măsură de rapiditatea și corectitudinea aplicării lui.

Se fac imediat ser antitoxic antitetanic, anatoxină, morfină, penicilină etc. Curățirea igienică și corectă a rănii, înțepăturii, julirii, aplicarea corectă a pansamentului, dau șanse de vindecare 50-60 la sută.

Dr. GHEORGHE M. GHEORGHE

Activitatea grupelor sindicale poate fi mai rodnică

După cum se știe, grupa sindicală joacă un rol de cea mai mare însemnătate în activitatea comitetelor de întreprindere din unitățile agricole de stat. Aci, în cadrul grupei sindicale, oamenii trebuie să fie educați în spiritul atitudinii socialiste față de muncă și de proprietatea obștească, aci trebuie întărită disciplina muncii și de producție.

La S. M. T.-Budești — regiunea București — au fost organizate anul acesta 14 grupe sindicale: 12 în cadrul celor 12 brigăzi de tractoare ale stațiunii, una cuprinzîndu-i pe muncitorii de la atelierul mecanic, iar a 14-a pe tehnicieni, ingineri și funcționari.

Multă vreme, activitatea grupelor sindicale de la acest S.M.T. a lăsat de dorit, figurînd mai mult pe hîrtie. Poate și din această cauză, succesele obținute de către fruntașii în producție nu erau popularizate, codașii nu erau criticați, nu se luau măsuri operative pentru înlăturarea lipsurilor. In anul 1958 însă, s-a făcut o serioasă cotitură în această privință. Cu ajutorul organizației de bază P.M.R., munca sindicală a fost îndrumată pe un făgaș sănătos, grupele sindicale au început să-și trăiască viața.

Aceasta a contribuit ca în 1958, planul de producție al stațiunii să fie realizat în procent de 129 la sută, scăzîndu-se totodată prețul de cost al hantrului.

Și în primăvara acestui an, activitatea majorității grupelor sindicale a fost rodnică. De exemplu, membrii grupei sindicale din cadrul brigăzii a V-a care a lucrat pe ogoarele gospodăriei colective din Șoldanu și la unele întovărășiri agricole din Radovanu, au analizat cu regularitate rezultatele muncii lor, la sfîrșitul fiecărei săptămîni. Organizatorul grupei sindicale, tov. Vișan Vasile, a folosit acest prilej pentru a scoate în evidență succesele obținute de tractoriștii Răducanu Gheorghe și Bulugeanu Ion. Aceștia au arătat deseori celorlalți tovarăși din brigadă cum își întrețin tractoarele și mașinile agricole, cum se străduiesc să execute arături, cultivație, grăpat și semănat de cea mai bună calitate și cum luptă pentru a realiza cît mai mari economii de carburanți și piese de schimb. Intrecerea socialistă dintre membrii grupei sindicale a devenit mai vie. Tractoristul Răducanu Gh. a realizat pînă la 1 mai 148 de hantri față de planul de 127 de hantri, obținînd totodată o economie de 194 kg. motorină, tractoristul Bulugea Ion a realizat 127 hantri în loc de 121 cît era planul, economisind 73 kg. motorină. Astfel, acești tractoriști au reușit să-l întreacă pe tovarășul lor din grupa sindicală, Gheorghe Constantin, care cîțiva ani la rînd, s-a menținut fruntaș pe stațiune, în fiecare campanie agricolă.

Succesele acestor tractoriști fruntași i-au îndemnat și pe ceilalți membri ai grupei sindicale să lupte pentru a obține rezultate asemănătoare. Nu e de mirare că pînă zilele trecute, brigada a V-a era pe terminate cu planul campaniei de primăvară, situîndu-se fruntașă pe stațiune. Succesele mecanizatorilor din brigadă au fost comunicate cu regularitate serviciului administrativ de către organizatorul grupei sindicale. In foile volante scoase decadal de către comitetul de întreprindere, Răducanu Gh. și Bulugeanu Ion, au fost evidențiați ca fruntașii în întrecere, de-a lungul a 4—5 decade.

O activitate sindicală asemănătoare s-a desfășurat și în cadrul grupei sindicale în care sînt cuprinși mecanizatorii din brigada I condusă de tov. Topală Constantin.

Demn de subliniat e faptul că organizatorii grupelor sindicale (care în cazul exemplelor de mai sus sînt chiar șefii brigăzilor respective) s-au preocupat permanent de întărirea disciplinei în muncă și de ridicarea calificării tractoriștilor, mobilizîndu-i să învețe temeinic cum trebuie respectat normativul de întreținere zilnică și periodică, la tractoare și mașini agricole.

Activitatea bine organizată a grupelor sindicale a ajutat în general pe mecanizatori să aibă și o atitudine mai combativă față de lipsurile ce se ivesc în muncă. Demn de subliniat, de pildă, e faptul că la ultima consfătuire de producție organizată pe stațiune, la care au luat parte șefii brigăzilor, fruntașii în producție și mecanicii de la atelier — unii mecanizatori au criticat unele lipsuri ivite în muncă în primăvara acestui an.

In ce au constat aceste lipsuri?

Pînă la 1 mai, stațiunea realizase toate lucrările contractate pentru campania din primăvara acestui an, dar planul de producție n-a fost îndeplinit.

— Este adevărat — au spus unii mecanizatori fruntași, că în toamna trecută noi am executat un mare volum de lucrări, rămînîndu-ne de arat în primăvară, numai mici suprafețe. Dar dacă conducerea stațiunii l-ar fi mobilizat pe agronomii de sector Andrițoiu și Gorbatiuc să contracteze la gospodăriile colective și întovărășirile agricole deservite suprafețe mai mari pe care să executăm lucrări de cultivație, discuit, semănat etc. brigăzile ar fi lucrat mai mult, căci doară am menținut tractoarele în perfectă stare de funcționare.

Alții au criticat și faptul că pentru prășit mecanic, nu s-au contractat **decît circa 420 hectare, în vreme ce stațiunea a semănat 840 de hectare cu culturi prășitoare și posedă 11 tractoare UTOS cu cultivatoare suspendate, care ar putea executa un volum mai mare de lucrări de întreținere.** De aceea, este necesar ca abia de aci înainte, să se contracteze un volum sporit de lucrări la prășitul florii-soarelui și, îndeosebi, la porumb.

Este neîndoielnic că activitatea sindicală de la S.M.T. Budești va putea sprijini obținerea unor rezultate cu mult mai bune în producție decît pînă acum, dacă responsabilii unor probleme din cadrul comitetului de întreprindere (cum sînt tov. Gorbatiuc Nicolae care răspunde de întrecerea socialistă, sau Giolu Nicolae care răspunde de munca culturală de masă) se vor strădui să-i îndrume pe organizatorii de grupe sindicale ca să desfășoare o muncă mai susținută în aceste probleme.

Este necesar de exemplu ca întrecerea socialistă să devină o pîrghie de preț pentru stimularea tractoriștilor la succese de seamă în toate brigăzile. De asemenea, se impune ca pe lîngă steagul de brigadă fruntașă să existe și în interiorul brigăzilor un steag de fruntaș care să fie înmînat la sfîrșitul fiecărei decade, celui care a obținut realizări mai bune.

Pe de altă parte, fruntașii brigăzilor trebuie să fie mobilizați să scrie ei înșiși unele articole pentru foaia volantă decadală, în care să arate ce metode de lucru folosesc spre a obține rezultate bune. In sfîrșit, socotim că acum, cînd numeroși mecanizatori au fost chemați pentru a ajuta la reparatul batozelor, este pe deplin posibil ca și munca culturală să fie înviorată, organizîndu-se seri de citit în colectiv, audiții la radio și chiar unele festivaluri.

ION DRINCU

Din munca gospodăriilor colective

Dezvoltarea multilaterală — grija de căpetenie

Zicala: „Omul cît trăieşte are de învăţat" se potriveşte de minune şi colectiviştilor din Satul Nou, comuna Hălchiu, regiunea Stalin. Intr-adevăr, în cei şase ani de cînd ei şi-au unit pămînturile în tarlale mari, au învăţat, în primul rînd, că agrotehnica joacă un rol hotărîtor în obţinerea unor recolte bogate. De aceea, ei au mers neabătut pe calea bunei organizări a muncii, a pregătirii terenului, a folosirii seminţelor de soi şi a îngrăşămintelor, a întreţinerii la timp a culturilor, a efectuării lucrărilor cu mijloace mecanizate etc. Dar, principalul lucru pe care l-au învăţat este acela, că în dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective se află izvorul consolidării ei economice. Pe concret vorbind, ei au văzut că pe lîngă culturile de cîmp, trebuie dezvoltată creşterea animalelor şi păsărilor şi lărgită suprafaţa cultivată cu legume şi zarzavaturi, două principale ramuri de producţie aducătoare de mari venituri băneşti, mai ales că gospodăria are toate condiţiile pentru aceasta.

Problema dezvoltării multilaterale a gospodăriei a fost pusă mai stăruitor după consfătuirea de la Constanţa şi apoi după colectivizarea întregului sat.

Ce şi-au propus colectiviştii din Satul Nou pentru consolidarea gospodăriei? Să mărească ferma de animale după cum urmează: numărul vacilor să crească pînă la sfîrşitul anului acesta la 80 capete, al oilor la 800 capete, al scroafelor de prăsilă la 40 capete şi să înjghebeze o crescătorie de 400 raţe. Pentru aceasta colectiviştii au mai luat şi măsurile care să ducă la realizarea celor propuse. Prima măsură a fost asigurarea unei puternice baze furajere. In acest scop ei au însămînţat încă 100 de hectare cu trifoi şi lucernă (pe lîngă cele 37 hectare pe care le aveau), precum şi 30 hectare cu porumb pentru siloz. Totodată, au trecut la construirea adăposturilor necesare animalelor: a unui grajd pentru 100 animale mari, a unui saivan pentru 1.000 oi, a unui coteţ pentru 800 păsări etc.

Cunoscînd din proprie experienţă că, cultivarea legumelor şi zarzavaturilor le aduce mari venituri băneşti, colectiviştii din Satul Nou au extins în acest an suprafaţa grădinii. Astfel, de la 5 hectare cît au avut în anul 1958 cînd le-a adus un venit de 44.622 lei, ei au acum 32 de hectare cultivate cu legume şi zarzavaturi, folosind la irigare apa rîului Homorod, care curge în apropiere. Pe linia extinderii suprafeţelor cultivate s-a mers şi la culturile de plante tehnice. Bunăoară, în acest an, colectiviştii din Satul Nou cultivă 70 hectare cu cicoare, 10 hectare cu mac, 30 hectare cu sfeclă de zahăr, 16 hectare cu sfeclă de zahăr pentru sămînţă.

Se poate spune că începînd din acest an, colectiviştii din Satul Nou fac paşi siguri pe calea întăririi şi dezvoltării gospodăriei, că luptă cu succes pentru creşterea averii obşteşti, pentru dobîndirea unor mari venituri. Ca să ne dăm seama şi mai mult de acest lucru, trebuie arătat că ei au contractat cu statul vînzarea a peste 16 vagoane de cereale, 32 vagoane de cartofi, zarzavaturile de pe 30 hectare, 20 boi şi 60 porci graşi, 3.000 kg brînză telemea de oaie, 800 kg lînă, 4.000 litri (lunar) de lapte de vacă, sămînţă de trifoi de pe 10 hectare, sămînţă de sfeclă de zahăr de pe 16 hectare. In felul acesta ei vor putea mări fondul de bază al gospodăriei, care în prezent este de 1.206.928 lei, din care, în numerar, 265.000 lei, şi că vor împărţi la ziua-muncă cîte 10 lei, 11,500 kg. cereale şi cartofi, 6,500 kg furaje pentru animalele din gospodăria personală şi o însemnată cantitate de zarzavaturi etc, aşa cum au prevăzut în planul de producţie pe acest an.

Agronomul GOSPODĂRIEI colective

Cu trei ani în urmă, la gara din comuna Frăţeşti, raionul Giurgiu, a coborît un om între două vîrste şi-a întrebat de sediul gospodăriei colective „Viaţă Nouă".

— E lîngă sfatul popular, i-a răspuns cel întrebat.

Călătorul a mulţumit şi a plecat spre centrul satului.

— Mă numesc Ion Neagu şi-am fost numit agronom la gospodăria colectivă de-aici, a zis el, strîngîndu-i mîna preşedintelui.

Preşedintele l-a poftit să ia loc şi amîndoi au stat de vorbă despre vreme, despre recoltă şi despre oameni.

In ziua aceea, Ion Neagu, însoţit de moş Anghel Stănică un bătrîn ager la pas ca şi la minte, cu mustăţi albe „cît vrabia" a dat roată tarlalelor. Privind semănăturile, Ion Neagu clătina din cap, spre uimirea lui moş Anghel.

—Nu-s frumoase? se oţărî bătrînul.

— Ba da, dar nu-s bine întreţinute, mormăi agronomul.

— Nu-i nimic, de-acum ne vei învăţa dumneata cum să le întreţinem şi noi te-om asculta, că drept să-ţi spun, Voichin, brigadierul nostru, nu se prea pricepe, glăsui bătrînul.

Lui Ion Neagu cuvintele celui mai vechi colectivist i-au mers la inimă. De-a doua zi colectiviştii au intrat, unii în grîu, să-l plivească, alţii în porumb, la prăşit.

Atunci au văzut colectiviştii din Frăţeşti că mai sînt multe lucruri de învăţat la munca pămîntului, pe care ei nu le ştiau.

„Vrednici oameni" zicea adesea Ion Neagu, dar mai trebuie ceva şi anume, trebuie schimbat obiceiul lor de-a cultiva numai grîu şi porumb.

Ion Neagu le-a explicat că gospodăria lor colectivă, ar putea crea mari venituri băneşti prin cultivarea plantelor tehnice, prin mărirea grădinii de legume şi zarzavaturi şi prin dezvoltarea sectorului zootehnic.

Vorbele agronomului au devenit apoi fapte.

După un an, s-au împărţit colectiviştilor cîte 8 lei la ziua-muncă. A fost mare bucurie pe Iordan Stănică şi pe Gh. Dogaru cînd au primit cîte 4.500 de lei, pentru cele peste 560 de zile-muncă pe care le făcuseră fiecare.

Dar este o vorbă: pofta vine mîncînd. Colectiviştii din Frăţeşti văzuseră cu ochii lor că agronomul gospodăriei colective avusese dreptate. Acum ei nu se mai mirau auzind că vor cultiva ricin, floarea-soarelui, mazăre, sfeclă de zahăr, arpagic, ori alte plante pe care nu le mai cultivaseră. Anul trecut însă s-au mirat auzind că agronomul ar vrea ca la arpagic colectiviştii să scoată cîte 8.000 de kg la hectar.

— Da' ce mă, arpagicul e sfeclă? mormăia Dumitru Militaru, îngropînd sub brazde gunoiul putred.

Au mai mormăit ei, că sînt grădinari de cînd se ştiu, dar n-au auzit de 8.000 de kg. la arpagic la hectar, dar de muncit au muncit cu tragere de inimă, semn că au ţinut seama de sfaturile agronomului. Fiecare cuvînt de-al său e cîntărit de colectivişti în saci de boabe şi în camioane de zarzavat. Toamna trecută, cînd s-a strîns arpagicul de pe cele 4 hectare, cîntarul a arătat o recoltă de 12.500 kg. la hectar. Arpagicul le-a adus colectiviştilor un venit de 230.000 lei, iar ricinul de pe cele 6 ha., peste 60.000 lei. Gheorghe Dogaru a avut 594 zile-muncă şi-a primit pe lîngă produse şi bani 7.722 lei, cîte 13 lei pe ziua-muncă. Sfaturile bune şi hărnicia îşi arătau roadele.

Am fost mai zilele trecute pe la Frăţeşti şi am stat de vorbă cu agronomul gospodăriei colective. Cu acest prilej am aflat că la Frăţeşti, în anul acesta, s-au mărit suprafeţele la toate culturile de plante tehnice. Colectiviştii cultivă pe lîngă 80 de hectare cu porumb hibrid şi 110 hectare cu grîu, 20 hectare cu sfeclă de zahăr, 25 cu ricin, 15 cu floarea-soarelui, 6 cu ceapă, 3 cu ceapă de sămînţă, 5 cu arpagic, 22 cu mazăre şi 8 hectare cu grădină irigată. Nici sectorul zootehnic n-a fost neglijat. Colectiviştii din Frăţeşti au acum 22 de vaci cu lapte, 480 de oi, 24 de scroafe gestante, 20 de porci tineret şi 200 de raţe.

— O să ne umplem de bani, mi-a spus moş Anghel Stănică, răsucindu-şi mîndru, mustăţile.

— De unde ştii? îl zgîndăr cu întrebarea.

Moşneagul mă priveşte zîmbind, apoi îndoindu-şi degetele unul cîte unul, începe:

— Am contractat 4 vagoane de grîu şi îndoaie un deget, 4 vagoane de porumb, şi-l îndoaie pe-al doilea. 600 de kg. de lînă, laptele de vacă şi de oaie. Recolta de pe 15 ha. de sfeclă, de pe 25 de ha. de ricin, 15 ha. de floarea-soarelui, plus că vom valorifica pe piaţa oraşului Giurgiu şi prin cooperativă, mari cantităţi de ceapă, usturoi, roşii.

Moş Anghel Stănică zîmbeşte. V-am spus că-i ager la minte, moşneagul. Continuă:

— Ţi-am spus multe tovarăşe, dar un lucru să nu-l uiţi. De cînd a venit la noi agronomul Ion Neagu, gospodăria noastră urcă mereu, urcă spre milion. Acum fond de bază avem 650.000 de lei. Mergînd în urcuş ca în ultimii trei ani, devine şi gospodăria noastră milionară. Şi asta se datoreşte în mare măsură şi strădaniei agronomului nostru, a zis moş Anghel Stănică, răsucindu-şi mustaţa albă colilie.

A. MUŞAT

SECTOR ZOOTEHNIC MECANIZAT

In gospodăria de stat Clari Vii din raionul Jimbolia, se dă o deosebită atenţie mecanizării lucrărilor din sectorul zootehnic. In fotografie: tovarăşele Elena Taievorbă şi Ana Balbier executînd mulsul electric al vacilor.

Foto: AGERPRES

Veşti din gospodăriile de stat

● De curînd, a avut loc la Craiova o şedinţă de lucru cu cadrele de conducere din gospodăriile de stat, în cadrul căreia s-a analizat modul cum s-au realizat sarcinile de plan în primul trimestru al acestui an. Din referatul prezentat de tov. Jeler Romulus, directorul Trustului Gostat, a reieşit că datorită organizării mai bune a muncii şi creşterii gradului de calificare a muncitorilor în primăvara acestui an însămînţările au fost terminate la timp şi în bune condiţii agrotehnice. Mecanizatorii din gospodăriile de stat din regiune au executat în primul trimestru 38.450 de hantri în loc de 35.135 de hantri cît era planul.

De asemenea planul de producţie la lapte de vacă pe întregul trust a fost îndeplinit în procent de 101 la sută, iar planul de producţie la viţei a fost realizat în procent de 114 la sută, de asemenea planul de fătări de miei a fost depăşit. In această privinţă cele mai bune rezultate au fost obţinute în gospodăriile de stat Halinga, Vîrtop şi Tg. Jiu.

● La gospodăria de stat Moşneni — raionul Negru Vodă — în primul trimestru al acestui an s-au obţinut 81.000 de litri de lapte de vacă în loc de 75.000 de litri cît era planul. Conducerea gospodăriei a luat măsuri să se asigure vacilor de lapte cantităţi sporite de furaje. In afară de cele 121 de ha. cu diferite culturi furajere semănate în toamna trecută, în primăvara aceasta s-au semănat 165 de ha. cu porumb de siloz şi 125 de ha. cu diferite plante furajere. Se vor mai însămînţa cu masă verde 246 de ha. în mirişti. Mulgătorii şi-au luat angajamentul să obţină în acest an o producţie de peste 4.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată.

CIFRE şi FAPTE

● In primăvara aceasta, gospodăria agricolă colectivă din comuna Găiceana, raionul Adjud, a înfiinţat o fermă de vaci care numără 25 capete şi a plantat 3 hectare cu viţă nobilă (varietăţi raionate) şi 3 hectare cu pomi fructiferi. De asemenea, gospodăria agricolă colectivă din Perchiu a plantat 3 hectare cu vie şi 3 hectare cu pomi.

● Gospodăria colectivă „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Feteşti, va cumpăra în curînd un autocamion marca „Steagul Roşu" pe lîngă celelalte trei pe care le are.

● Colectiviştii din comuna Cioră̆şti, raionul Rîmnicu Sărat, vor construi în acest an o magazie pentru 50 vagoane de cereale, 2 grajduri pentru 150 bovine şi 2 pătule pentru porumb a 15 vagoane fiecare.

● Membrii întovărăşirii „1 Mai" din comuna Merghindeal, raionul Agnita, execută toate muncile în comun. Ei şi-au propus ca în acest an să obţină cel puţin 1.800 kg. grîu la hectar, 1.500 kg. orzoaică la hectar, 16.000 kg. cartofi la hectar, şi să mărească fondul de bază de la 8.000 la 31.000 lei.

● Gospodăria colectivă „Elena Pavel" din Babadag, regiunea Constanţa, creşte anul acesta 1.000 de gîşte, 2.000 de raţe şi peste 2.000 de găini. Printre alte realizări ale colectiviştilor din Babadag se numără şi aceea că în primăvara aceasta, ei au plantat încă 7 hectare cu vie şi 4 hectare cu pomi fructiferi.

● Potrivit măsurilor luate, gospodăriile colective din regiunea Constanţa vor creşte un număr mare de iepuri de casă. Astfel, în anul 1960, numărul acestora va ajunge la 1.000.000.

● Pentru întărirea şi dezvoltarea întovărăşirii agricole, întovărăşiţii din satul Ţiuleni, raionul Strehaia, au hotărît ca 50 la sută din banii pe care îi vor încasa pe legumele şi zarzavaturile cultivate pe 4 hectare, să-i treacă la fondul de bază.

● Tînăra gospodărie colectivă „23 Octombrie" din Gruia, raionul Cujmir, va cumpăra în acest an 20 de vaci, 30 de scroafe, 1.000 de oi şi va creşte 1.500 de păsări.

O întovărăşită

Am pătruns în curtea plină cu orătănii, printre care se plimba mîndru un curcan. Dar gazda nicăieri. Unde să fie oare? O văzusem doar cu cîteva minute înainte intrînd în curte cu o găleată de apă. Imi fac curaj şi împing uşor uşa bucătăriei care era întredeschisă. Dintr-un colţ, Maria Măgură, femeie voinică şi cu faţa rumenită de soare, ţinea în mînă un puişor cu puf fin, auriu, şi cu ochi negri ca două mărgele mici.

— E primul, spuse ea, întinzîndu-mi cealaltă mînă. L-a scos azi-dimineaţă. Vino dacă vrei să-l vezi şi pe-al doilea. M-am apropiat. De sub cloşcă crescătoarea de păsări din Petreşti a scos o găoace de ou în care un puişor golaş se străduia să iasă la lumină. Degetele bătucite de muncă ale tinerei femei desprinseră cu delicateţe şi pricepere jumătatea cojii de ou de pe trupşorul golaş al puişorului, care se tînguia neştiutor: piu, piu, piu.

— Piu, piu, piu, îl îngînă Maria duios, punîndu-l cu grijă sub cloşcă.

Trecu apoi pe rînd la celelalte cloşti (căci numai în bucătărie avea 6) şi controlă ouăle. Discuţia înfiripată timid la început devenea din ce în ce mai vie, mai firească.

— Cu puii ăstora — arată ea spre cuiburile cloştii — am mai multă bătaie de cap.

— De ce? o iscodesc eu.

— Păi, de cum ies din ou, ca să-i întăresc.

— Dar de mîncat ce le dai?

— La ăştia de curcă în primele patru zile le dau brînză de vaci amestecată cu ou fiert şi mălai. Apoi, le adaug urzici fierte şi tocate. După o lună scap de grija mare. Le dau numai verdeaţă crudă, tocată mărunt, amestecată cu mălai.

— Dar puii de găină şi bobocii de gîscă cu ce-i hrăneşti?

— Aaa, cu gîştele scap mai uşor. Le fac cîte o mămăligă pe zi, pe care după ce se răceşte le-o fărîm şi le-o amestec cu verdeaţă crudă tocată. La puii de găină le dau în primele trei săptămîni ou fiert amestecat cu mălai şi în loc de apă le dau lapte bătut. Apoi, pînă la două luni le dau mălai şi verdeaţă tocată.

Din vorbă în vorbă am aflat că Maria Măgură a cîştigat anul trecut numai din vînzarea ouălor şi a păsărilor peste 6.000 lei, fără să socotească carnea şi ouăle consumate în casă. Cu o parte din bani a plantat în grădina din fundul curţii 154 de pomi fructiferi (caişi, meri, pruni, cireşi), a cumpărat haine pentru cei doi băieţi şi alte obiecte casnice.

Cînd să plec, crescătoarea de păsări din Petreşti a ţinut să-mi vorbească şi despre întovărăşirea agricolă din sat, a cărei membră este şi ea.

— Ştiţi, de un an încoace executăm toate muncile în comun, în întovărăşire. Am avut recolte frumoase de grîu, floarea-soarelui şi sfeclă. Mie însă îmi place munca cu păsările şi le-am spus de pe acum că atunci cînd s-o înfiinţa şi la noi colectiva, eu numai la păsări mă duc.

Rîdea. Şi rîsul acela încrezător al crescătoarei de păsări din satul Petreşti, raionul Snagov, spunea parcă: „Cînd s-o înfiinţa gospodărie colectivă şi la noi vom face o crescătorie de păsări să-i meargă vestea în tot raionul".

MARIANA NICOLAU

ÎNSEMNĂRI

ÎN RĂSADNIŢE

In acest an colectiviştii din comuna Cuza Vodă, raionul Medgidia, au mărit suprafaţa cultivată cu legume şi zarzavaturi la 40 de ha faţă de 12 ha cît au avut anul trecut. Pentru asigurarea răsadurilor necesare celor 35 de ha de cultură irigată au fost amenajate şi însămînţate cu roşii, ardei, varză etc. 860 m.p. de răsadniţă. In fotografie: un aspect din timpul întreţinerii răsadurilor.

Foto: V. CAZACU

Învăţăminte din activitatea G. A. S.

Nu numai cauzele obiective sînt pricina...

Gospodăria agricolă de stat Cocargeaua din regiunea Constanţa are un sector zootehnic în plină dezvoltare. Sectorul creşterii porcilor, de exemplu, numără 3.457 de capete. Dintre acestea, 709 sînt scroafe de prăsilă. Restul de capete e format din purcei, tineret pînă la 30 de kg şi porci puşi la îngrăşat. In momentul de faţă, în îngrăşătorie se află cca 1.000 de porci.

Prin plan, gospodăria avea sarcina să livreze în trimestrul întîi 42 de tone de carne de porc. Din cauze care nu-i aparţin decît în parte, planul n-a fost îndeplinit cu circa 5.000 de kg. Rămînerea în urmă poate fi uşor recuperată în trimestrul al doilea.

Tovarăşii, care lucrează în cadrul serviciului contabilităţii, afirmă că în gospodăria Cocargeaua creşterea porcilor e sectorul cel mai rentabil. Cifrele de anul trecut duc la această concluzie pe de-a întregul justă.

In gospodărie, creşterea porcilor are minunate condiţii naturale. Către sfîrşitul primăverii, cînd vremea se încălzeşte, porcii sînt scoşi la baltă, în tabere de vară. Aici ei păşunează pe lucerniere, se hrănesc cu rizomi de plante acvatice, melci, scoici etc. consumînd foarte puţine nutreţuri concentrate. Datorită unor asemenea condiţii naturale, preţul de cost al cărnii de porc va fi redus, fireşte, cu mult sub cel planificat. Aceasta face să fie adus sub plan preţul de cost al cărnii livrate în tot cursul anului.

Condiţiile naturale prielnice din timpul verii, îi determină pe unii tovarăşi din gospodărie să nu se nelinişteascâ de faptul că-n alte perioade preţul de cost este depăşit. In trimestrul întîi, preţul de cost al unui kg de carne de porc a fost depăşit cu 1,62 lei. Gospodăria a avut totuşi un beneficiu de aproape 3 lei la kg.

Se pune întrebarea. Putea gospodăria să obţină mai multă carne, un preţ de cost mai mic şi un beneficiu mai mare? Da, putea. Pentru aceasta trebuia să rezolve două grupuri de probleme.

In primul grup intră problemele ce necesită o rezolvare în timp mai îndelungat. Întrucît beneficiul este diferenţa dintre preţul de cost şi preţul de vînzare a produsului, gospodăria şi-a îndreptat atenţia principală asupra porcilor puşi la îngrăşat. Or, purceii ajung la îngrăşat la circa 4 luni de la fătarea lor. De ce se întîmplă cu ei de la fătare pînă-s puşi la îngrăşat, gospodăria se interesează prea puţin. Porcii livraţi în trimestrul întîi au intrat în îngrăşătorii la un preţ de cost ridicat. Situaţia se repetă şi anul acesta. Preţul de cost al unui purcel înţărcat este cu 50 de lei mai mare decît costul planificat.

După ce e înţărcat şi trecut la categoria tineret, preţul de cost continuă să crească datorită, în primul rînd, depăşirii numărului de unităţi nutritive la 1 kg de spor creştere în greutate. In primul trimestru, la categoria tineret s-au consumat pentru 1 kg de spor creştere în greutate 7,17 u.n. în loc de 5,7. Lupta pentru reducerea preţului de cost al unui kg de carne livrat trebuie începută, aşadar, de către îngrijitorii de la maternităţile de scroafe şi continuată de către cei care au în grija lor tineretul porcin.

Trebuie spus că-n trimestrul întîi n-a fost îndeplinit nici planul la monte şi fătări. Astfel, au fătat numai 249 de scroafe faţă de 372 cît era planificat, iar numărul de purcei nu ajunge nici la 50 la sută din plan. Reiese de aici că a fost sub plan şi numărul de purcei obţinuţi la o fătare. Aceasta determină neîndeplinirea planului de porci puşi la îngrăşat, a planului de livrare şi o scădere a beneficiului.

De ce n-a fost îndeplinit planul la purcei? Multe scroafe sînt de rasa Mangaliţa care fată un număr mic de purcei. Ele au căpătat călduri mai devreme decît era normal, au fost montate, dar, din cauza dezvoltării incomplete a organelor de reproducţie, nu toate au rămas fecundate.

Revenind la preţul de cost mai ridicat decît cel planificat obţinut la îngrăşătorie, trebuie precizat că acesta a fost cauzat şi de faptul că porcii, toţi de rasă Mangaliţă, au fost crescuţi pînă la 130 de kg în medie. Or, se ştie prea bine, că de la 100 de kg în sus, porcii în general consumă mult şi cresc puţin în greutate.

In ultimul timp, gospodăria a trecut la încrucişarea scroafelor Mangaliţa cu vieri Marele Alb. Metişii acestora capătă rezistenţa Mangaliţei şi aptitudinile de creştere şi înmulţire ale Marelui Alb. Ei vor avea la circa 8 luni aproximativ aceeaşi greutate pe care o are Mangaliţa la un an. Este evident că într-un an, vor putea fi crescuţi în aceleaşi construcţii mai mulţi porci, cu cheltuieli mai mici pe cap de animal, ceea ce sporeşte cantitatea de carne şi-i reduce costul.

Recent, gospodăria a mecanizat furajarea porcilor. Intrucît mecanizarea micşorează volumul de muncă fizică, era normal ca norma de porci pe care o are un îngrijitor să fie mărită. Norma a fost mărită cu 50 de capete pentru îngrijitorii de la îngrăşătorie, dar a rămas aceeaşi pentru cei care îngrijesc de porcii mai mici de 30 de kg. După mecanizarea furajării nu s-au făcut schimbările cuvenite nici în legătură cu sistemul premial. De aceea, preţul de cost nu scade într-o măsură corespunzătoare creşterii productivităţii muncii.

La reducerea preţului de cost sub nivelul planificat putea contribui şi comitetul de întreprindere. In gospodărie există deosebiri mari între rezultatele pe care le obţin diferiţi îngrijitori. Unii îngrijitori au obţinut chiar şi-n condiţiile existente costuri de producţie foarte mici.

Astfel, fără a depăşi consumurile specifice planificate, Nicolae Panait a obţinut în lunile februarie şi martie, la porcii pe care-i îngrijeşte, sporuri însemnate de carne peste plan. In condiţii absolut identice cu cele pe care le are Panait, îngrijitorul Dinu Marin a obţinut rezultate slabe. Rezultatele diferite ale celor doi îngrijitori se oglindesc, fireşte, şi în cîştigul lor. Panait a cîştigat lunar aproape 2.500 de lei, iar Dinu Marin de circa patru ori mai puţin. Comitetul de întreprindere a popularizat cîştigurile lui Nicolae Panait şi ale altor îngrijitori fruntaşi. Popularizarea a dat unele roade în sensul că, după aceea, îngrijitorii au obţinut, în ansamblu, sporuri de carne mai bune. Comitetul de întreprindere a organizat şi o consfătuire de producţie, dar, nepregătită temeinic, rezultatele n-au fost cele aşteptate. Din consfătuire a reieşit că între felul cum muncesc îngrijitorii nu prea există deosebiri. De ce atunci rezultatele pe care le obţin ei sînt mult diferite?

(Continuare în pag. 4)

Intr-o tînără gospodărie colectivă

Campania muncilor agricole de primăvară a găsit pe cele peste 400 de familii din comuna Izvoarele, raionul Cujmir, regiunea Craiova, unite într-o singură şi mare familie: Gospodăria colectivă „Alexandru Ioan Cuza", care a luat fiinţă prin contopirea a trei întovărăşiri agricole cu 2.145 ha.

Trecerea la forma superioară de cooperare în producţia agricolă a fost determinată de mai mulţi factori. In primul rînd trebuie arătat că producţiile medii obţinute la hectar şi-au spus cuvîntul cu tărie. E drept că întovărăşiţii scoteau an de an cu 200-300 kg. cereale la ha. mai mult ca individualii din comună, însă în acelaşi timp, gospodăriile colective din comunele vecine Gruia şi Pristol, dobîndeau recolte mult mai bogate.

Odată înjghebată, membrii noii gospodării colective au trecut la crearea condiţiilor de adăpostire a animalelor proprietate obştească a colectiviştilor, care numără printre altele peste 530 capete bovine şi cabaline. In acest scop, sub îndrumarea tehnicianului constructor de la secţia agricolă raională, tov. Constantin Topor, colectiviştii au construit din resurse locale 5 grajduri. Totodată ei au pregătit şi 2 gropi pentru siloz în capacitate totală de 180 tone.

La prima lor adunare generală, colectiviştii şi-au propus şi au introdus în planul de producţie pentru anul în curs cumpărarea a 240 porcine, din care 30 scroafe de prăsilă, 1.000 oi, 1.500 gîşte şi raţe. Pe de altă parte, ei vînd din cai sau îi schimbă cu boi de muncă ori cu vaci cu lapte, astfel încît, la sfîrşitul anului, din cei 417 cai (cîţi erau la început) să nu rămînă în gospodărie decît maximum 80.

Munca a fost organizată în 10 brigăzi permanente de producţie, din care una legumicolă-viticolă, în care au fost încadraţi cei peste 1.100 membri.

In actuala campanie, colectiviştii din comuna Izvoarele au însămînţat 60 de ha. cu floarea-soarelui (cu 20 ha. peste plan), 20 de ha. cu sfeclă de zahăr (din care 3 ha. vor fi irigate). Totodată ei au pregătit, cu atelajele şi cu ajutorul tractoriştilor de la S.M.T. Obîrşia, cele peste 830 ha. destinate culturii porumbului boabe şi 40 de ha. porumbului-siloz. Insămînţarea porumbului s-a terminat încă de la data de 18 aprilie, adică numai în 8 zile lucrătoare. Fruntaşă în executarea lucrărilor de campanie este brigada a VIII-a de sub conducerea brigadierului Spirlea Marian, urmată îndeaproape de brigăzile conduse de Nae Mitriţă, Ion Andreica şi Chesec Iancu. La semănatul porumbului, colectiviştii au fost ajutaţi de tractoriştii Gh. Sîrbulescu, St. Circiog, Ion Mihai şi M. Lăcătuşu din brigada de tractoare condusă de C. Cioponea.

In tînăra gospodărie colectivă, sectorului legumicol i se acordă o atenţie deosebită. Colectiviştii constituiţi în brigada legumicolă au pregătit terenul pentru irigatul celor 24 de ha. de grădină în care au însămînţat morcovi, ceapă, cartofi, mazăre şi au plantat cu răsaduri din răsadniţa proprie de 126 m.p. varza de vară, roşiile etc. Aceeaşi brigadă a executat toate lucrările de primăvară în cele 22 de ha. vie pe rod (tăiat, legat, săpat, etc.) Tot în sectorul viticol, se fac pregătiri în vederea plantării în acest an a încă 20 de ha de viţă de vie.

Pămîntul pe care lucrează colectiviştii din Izvoarele a fost de totdeauna sărac. Nisipurile zburătoare ocupă o bună parte din suprafaţa arabilă a comunei. De aceea, colectiviştii de aici luptă pentru redarea unor noi suprafeţe agriculturii, care pînă mai ieri, erau inundabile şi năpădite de stufării şi rogoz. Prin munca unită şi plină de avînt, colectiviştii au săpat un canal colector pentru desecarea unor bălţi, prin care se vor reda circuitului agricol o suprafaţă de cca 20 de ha. De asemenea, în preajma unei bălţi (care cu timpul va fi desecată) ei au ridicat un dig de pămînt, ferind de inundaţii peste 10 ha de teren arabil, care pînă în acest an era socotit neproductiv, şi l-au însămînţat cu porumb.

Colectiviştii din Izvoarele s-au gîndit să-şi lărgească mult sfera de activitate pentru a obţine venituri mari. In acest scop, lăstărişul şi papura din bălţi va constitui pentru ei o rentabilă ramură de producţie anexă. La iarnă se vor împleti coşuri de nuiele, rogojini etc. Tot ca ramuri anexe colectiviştii au două ateliere de fierărie, şi unul de lemnărie-dulgherie, în care se lucrează de zor în tot timpul. Cultura viermilor de mătase este, de asemenea, în centrul atenţiei colectiviştilor de aici. Gospodăria le-a şi dat sămînţa pe care a adus-o de la Gruia, viermii de mătase fiind crescuţi de colectiviste pe la casele lor.

Intre timp, o dată terminate însămînţările, s-a ivit necesitatea executării lucrărilor de întreţinere a culturilor. Astfel, grîul a fost plivit aproape în întregime, acolo unde a fost prea dezvoltat i s-a tăiat „moţul". Sfecla de zahăr şi floarea-soarelui, care au răsărit şi se dezvoltă bine, au şi fost prăşite o dată. In curînd se va trece şi la praşila I a porumbului.

Pentru a contribui într-o măsură cît mai mare la fondul centralizat al statului, colectiviştii din Izvoarele au contractat cu agenţia raională „Recolta" din Cujmir mari cantităţi de grîu, porumb şi floarea-soarelui. Aceasta, deosebit de întreaga recoltă de sfeclă de zahăr care va fi, de asemenea, predată fabricii de zahăr din Livezi-Craiova, contractată cu Aprozarul Turnu Severin. De asemenea, cu ORACA-Cujmir gospodăria a contractat un număr de 32 de boi.

Vrednicia cu care lucrează colectiviştii din comuna Izvoarele, dezvoltarea a cît mai multor ramuri de producţie anexe, te încredinţează că la toamnă, ei nu vor da pentru fiecare zi-muncă numai cîte 15 kg grîu, secară, floarea-soarelui şi porumb, precum şi multe alte produse (cartofi, fasole, pepeni, legume, struguri, brînză, păsări, zahăr, ulei, lînă, paie, coceni etc.) şi cîte 12 lei — atît cît şi-au planificat — ci mult mai mult.

I. LEŞEANU

Paza bună trece primejdia rea

Pe dealul Sîmburelui, pe pădurea Sandei, pe Spătaru şi pe Păroşi căzuse o ceaţă groasă de nu se vedea om cu om. Curînd s-a lăsat noaptea. In biroul directorului gospodăriei de stat din Sîmbureşti se adunaseră vreo 6 oameni. Inginerul şef al gospodăriei, Marin Grecioiu, udase o batistă, o stoarse bine şi după ce-o scutură zise:

— O vedeţi? dacă vremea se răceşte şi temperatura coboară sub plus un grad, batista începe să se scorţoşeze. Atunci e pericol de îngheţ şi trebuie dat semnalul pentru aprinderea movilelor fumigene.

După cîteva zile postul de radio vesti pericol de brumă şi îngheţ, în unele regiuni ale ţării. Directorul gospodăriei, Pomană Florian îi privi pe cei care ascultau comunicatul. Privirea lui parcă spunea: „Aşa-i c-am avut dreptate să ne pregătim din vreme? Ce se întîmplase? La Sîmbureşti, gospodăria de stat are livezi de pomi care se întind pe 827 de hectare, dintre care pe rod 337 de hectare. Arate, stropite şi văruite, livezile în floare par grădini din basme.

Conducerea gospodăriei, însă ştia bine că o singură brumă putea aduce pagube foarte mari. De aceea, încă înainte de a înmuguri pomii, prin livezi s-au făcut movile de bălegar păios şi umed care produce, prin ardere, mari cantităţi de fum. Tot acolo, în livadă, la coliba de pază, erau cîteva bidoane cu motorină, cu care să poată fi aprinse movilele fumigene. S-au împărţit pe livezi responsabili. Pătruleasa Marin la dealul Sîmburelui, Călin Rică şi Octavian Popescu pe dealul Stănuleşei, N. Nicolaescu la pădurea Sandei, maistrul pomicol, Dumitru Florea, la Păroşi, Ion Porumbel la Leleasca, Ilie Murguleţ la Spătaru, organizatorul de partid Florea Stana răspundea de secţia Cîmpul mare, inginerul şef Grecioiu Marin de secţia Ciomăgeşti, iar Florian Pomană, directorul gospodăriei, răspundea de secţia Oteşti. Inginerul Paul Silaev primise sarcină să controleze întreaga activitate de prevenire a pericolului de brumă şi îngheţ.

In seara despre care am pomenit, la Sîmbureşti n-a închis ochii nimeni. Fiecare lucrător din gospodărie ştia din timp ce are de făcut, iar în clipa cînd s-a dat alarma toţi au fost la posturile lor. Stropite cu motorină, sutele de grămezi de bălegar păios umed erau gata să fie aprinse. Din loc în loc ardeau făclii înfipte în pămînt. Aflînd despre metoda batistei umede, fiecare lucrător avea cîte-o batistă udă, pe care o vîntura în aerul rece al nopţii. La cea mai mică asprime a batistei ar fi umplut de fum gros şi protector livezile. Ageri, lucrătorii gospodăriei au stat de strajă toată noaptea aceea, apoi alte cîteva nopţi, hotărîţi să apere cu orice preţ rodul muncii lor care înseamnă sute de vagoane de mere, pere, cireşe şi prune.

La Sîmbureşti a dat frunza în vii şi-au înflorit livezile întinse pe cele cîteva dealuri din preajma satului. Ori unde-ţi întorci privirea vezi livezi albe de floare, cu pomii văruiţi în care abia se înfiripă rodul.

Avea deci dreptate directorul gospodăriei cînd spunea, că paza bună trece primejdia rea. La Sîmbureşti primejdie n-a fost dar chiar dacă s-ar fi ivit paza bună ar fi înlăturat-o de îndată.

Pe valea largă a Oltului, dealurile încărcate cu vii înmugurite se răsfăţau la soare. Sus pe dealul Bolindeţului, vreo sută de băieţi şi fete cîntau, săpînd via plantată în terase, care păreau de departe o scară uriaşă urcînd spre orizont. Cîntecul săpătorilor se pierdea, plutind hăt departe peste livezile înflorite. Acolo, sus pe deal i se aşternea pat moale vestitului vin roşu de Sîmbureşti şi se îngrijeau livezi de pomi care de pe acum vestesc rod bogat.

I. TERBESCU

14 ANI DE LA ELIBERAREA CEHOSLOVACIEI DE SUB OCUPAȚIA FASCISTĂ

Cu 14 ani în urmă, la 9 Mai, populația orașului Praga a primit cu brațele pline de flori și cu o nemărginită recunoștință pe eroicii tanchiști sovietici, care veniseră într-un iureș să salveze de distrugere capitala Cehoslovaciei din ghiarele cotropitorilor hitleriști.

Astfel, al doilea război mondial, despre care se poate spune că a început în Cehoslovacia, odată cu Dictatul de la München și ocupația nazistă, s-a stins tot la Praga, în neuitata zi de 9 Mai.

Eliberarea țării a deschis o nouă pagină în frămîntata istorie a poporului cehoslovac. Poporul cehoslovac, vrednic și priceput, a pornit eroic să refacă economia națională a unei țări sărăcită, flăminzită și zdruncinată de război, să asigure securitatea republicii pentru totdeauna. El s-a alăturat de la început cu toată încrederea Partidului Comunist care i-a arătat calea fermă spre o viață mai bună, spre socialism.

Dar drumul poporului cehoslovac spre socialism n-a fost lipsit de piedici și greutăți. In februarie 1948 oamenii muncii au trebuit să zdrobească forțele reacțiunii, complotul contrarevoluționar a cărui țintă era răsturnarea regimului democrat-popular și restaurarea orînduirii capitaliste. După această hotărîtoare victorie în Cehoslovacia a început etapa construirii pe scară largă a socialismului.

Astăzi Republica Cehoslovacă este una din cele mai dezvoltate țări din punct de vedere industrial. Scopul principal al celui de al doilea plan cincinal (1956—1960) este de a desăvîrși în linii mari crearea bazei tehnico-materială a socialismului și de a dobîndi preponderența hotărîtoare a sectorului socialist al agriculturii.

Datorită ritmului rapid de dezvoltare ea a depășit Austria, Franța și Suedia, iar în curînd va întrece Anglia în ceea ce privește producția de oțel pe cap de locuitor, a depășit Anglia, Italia, Franța, Canada, Austria și alte state în ce privește producția de ciment pe cap de locuitor. Cehoslovacia ocupă de asemenea primul loc în lume în ce privește producția de mașini grele pe cap de locuitor.

Un mare avînt a luat mișcarea cooperatistă în rîndurile țărănimii cehoslovace. Astăzi 77 la sută din suprafața totală arabilă a țării aparține sectorului socialist.

Transformarea socialistă a satului se află așadar în pragul desăvîrșirii. In perioada 1950—1957 investițiile globale în sectorul socialist al agriculturii s-au cifrat la 22,22 miliarde coroane. In cooperativele agricole unice și în gospodăriile agricole de stat au fost construite grajduri pentru 469.000 capete vite mari, construcții-adăposturi pentru 657.000 porci, saivane pentru 256.000 oi etc. In cooperativele agricole unice investițiile în domeniul construcțiilor, calculate la un hectar de teren arabil, au fost de 1.000—1.100 coroane pe an. Stațiunile de mașini și tractoare au efectuat în cooperative aproximativ 80—90 la sută din lucrările de cîmp, iar arăturile în procent de aproape sută la sută.

Drumul Cehoslovaciei spre socialism este marcat de o creștere vertiginoasă a nivelului de trai al celor ce muncesc. Venitul național a crescut de aproape două ori în raport cu anul 1937; salariile oamenilor muncii au cunoscut o creștere considerabilă în timp ce prețurile au scăzut simțitor.

In Republica Cehoslovacă există 40 de instituții de învățămînt superior și a fost creat un institut de cercetări nucleare. Uriașul avînt al economiei țării se datorește și strînsei colaborări economice cu Uniunea Sovietică, marele prieten și eliberator al poporului cehoslovac.

Cei 14 ani de existență a Cehoslovaciei democrat-populare au dovedit nu numai trăinicia noului stat ci și capacitatea poporului muncitor de a-și conduce singur destinele. Cehoslovacia se dezvoltă și se întărește neîncetat, ca o puternică țară industrială, în care nivelul de trai al poporului crește necontenit. De aceea, oamenii muncii au salutat cu entuziasm hotărîrile Congresului al XI al Partidului Comunist din Cehoslovacia, linia generală de desăvîrșire a construirii socialismului în Cehoslovacia și progresul economic care arată perspectivele dezvoltării economiei naționale a țării.

Poporul romîn care urmărește cu un sentiment de caldă prietenie și dragoste munca constructivă și rodnică a poporului cehoslovac în toate domeniile construcției socialiste, urează poporului frate cehoslovac, cu prilejul marii sale sărbători, noi succese pentru victoria deplină a socialismului, pentru înflorirea patriei sale, pentru pace în întreaga lume.

In preajma Conferinței miniștrilor Afacerilor Externe

Peste cîteva zile se va deschide, la Geneva Conferința miniștrilor Afacerilor Externe. Cum este și firesc, popoarele din întreaga lume așteaptă cu interes ca la această Conferință să se creeze condiții pentru o continuă îmbunătățire a relațiilor internaționale între Est și Vest. Conștiente că prin asigurarea păcii vor putea să-și construiască cu mai mult succes bunăstarea și fericirea, popoarele din lagărul socialist sprijină cu entuziasm guvernele lor, a căror politică este călăuzită de principiile coexistenței pașnice a țărilor cu orînduiri sociale diferite. Tot mai tare se face auzit și glasul maselor din țările capitaliste, care cer cu stăruință ca cercurile conducătoare din aceste țări să părăsească politica „războiului rece" și să ajungă la înțelegere cu statele din lagărul socialist.

In ziua de 4 mai, bunăoară, în orașul Toronto, din Canada, a avut loc o uriașă demonstrație a partizanilor păcii, care s-a desfășurat sub semnul cererii de a se înceta experiențele cu arma nucleară. Adunarea națională a femeilor din Anglia a dat publicității la 4 mai o declarație în care cere încetarea imediată a experiențelor cu arma nucleară.

Intr-un referendum organizat de Institutul american al opiniei publice, 70 la sută din populația S.U.A. au răspuns că este binevenită propunerea ca „conducătorii S.U.A., Angliei și Franței să se întîlnească cu conducătorii ruși în fiecare an, pentru examinarea diferitelor probleme".

In R.D.G. și R.F.G. au avut loc, de asemenea, numeroase manifestări, prin care reprezentanți ai diferitelor pături sociale au arătat că este necesar ca la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe, să se creeze premize pentru încheierea Tratatului de Pace cu Germania. Comitetul permanent al tineretului muncitor din Germania a trimis miniștrilor Afacerilor Externe care se vor întruni la Geneva, hotărîrea celui de-al doilea Congres pe întreaga Germanie a tineretului muncitor. In acest document se cere încheierea unui Tratat de Pace care să pună capăt activității militariștilor germani și să lichideze primejdia războiului atomic pe teritoriul Germaniei.

Sub influența presiunei maselor, personalități din diferite țări capitaliste au făcut declarații în sprijinul colaborării pașnice între Est și Vest, cerînd forurilor respective să nu respingă propunerile de colaborare făcute de U.R.S.S. și de celelalte țări socialiste. Astfel, cunoscutul financiar și industriaș american Cyrus Eaton într-o scrisoare adresată Comisiei senatoriale pentru relațiile externe, cere să se facă toate eforturile pentru a se ajunge la o înțelegere între Est și Vest. In Camera Comunelor, laburistul englez lord Henderson a cerut guvernului să accepte necondiționat ținerea conferinței la nivel înalt.

In cuvîntarea rostită la 4 mai, la postul de televiziune, Selwyn Loyd, ministrul Afacerilor Externe al Angliei, a declarat printre altele că Anglia se prezintă la Conferința de la Geneva cu dorința fermă de a începe tratative adevărate. Se va vedea la lucrările conferinței dacă această declarație a lui Selwyn Loyd a fost făcută în mod sincer, sau numai în scopul de a obține încrederea maselor în apropiatele alegeri din Anglia.

La conferința de presă pe care a avut-o de curînd Eisenhower, președintele S.U.A., și-a exprimat speranța că la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe se va putea realiza un anumit progres în vederea reducerii încordării internaționale.

Din păcate, nu întotdeauna vorbele se potrivesc însă cu faptele. In aceeași zi cu veștile de mai sus, agențiile de presă au comunicat alte știri despre acte care nu numai că nu sprijină dar dimpotrivă, au rolul să împiedice îmbunătățirea relațiilor internaționale.

Astfel, agenția telegrafică coreeană arată că în Coreea de Sud, au avut loc manevre militare, în care s-au simulat atacuri atomice.

In aceste zile, premierul francez Michel Debré, însoțit de ministrul Afacerilor Externe al Franței a făcut o vizită în Germania Apuseană. Potrivit comentariilor făcute de presa franceză, scopul acestei vizite este discutarea problemelor și perspectivelor conferinței Est-Vest. După părerea unor ziare, „nici Parisul, nici Bonnul nu sînt favorabile unei atitudini „suple" față de sovietici". Ziarul „Paris Journal" afirmă cu cinism că: „vremea importantelor tratative Est-Vest nu a sosit încă".

Sub oblăduirea guvernului de la Bonn, în Germania Apuseană, așa numita „Uniune a persoanelor din străinătate" (una din principalele organizații revanșarde din R.F.G.) a organizat la Kassel o conferință, în cadrul căreia s-a cerut ca guvernul R.F.G. să nu recunoască actualele frontiere germane, în special frontierele cu vecinii din răsărit.

După cum anunța de curînd agenția France Presse, în Germania Apuseană a început pe scară largă producerea unui disc pe care a fost imprimată vocea lui Hitler. Aceeași agenție anunță că de curînd și-a făcut apariția și un disc sosit din S.U.A., pe care sînt imprimate o serie de imnuri fasciste din perioada dictaturii lui Hitler.

Cercurile imperialiste ațîțătoare la un nou război încearcă să tulbure apele. Ei ar voi să oprească lupta popoarelor pentru apărarea păcii. In furia lor oarbă, imperialiștii uită însă că situația de astăzi nu mai este la fel ca cea de acum 20 de ani.

Din ce în ce mai conștiente de forța lor, masele îi vor sili să nu mai zăngăne armele.

ION NICOARA

Mai multă preocupare pentru sportul de masă

Raionul Gătaia, din regiunea Timișoara a înregistrat cu puțin timp în urmă un succes de seamă: a terminat colectivizarea agriculturii. Această mare victorie în munca de transformare socialistă a agriculturii a deschis totodată largi posibilități pentru continua dezvoltare a sportului de masă în satele și comunele acestui raion. Se știe că gospodăriile agricole colective odată cu întărirea lor economico-organizatorică au serioase posibilități pentru dezvoltarea bazei materiale a asociațiilor lor sportive, deci pentru atragerea a tot mai mulți oameni ai muncii în practicarea culturii fizice, a diferitelor discipline sportive, a turismului.

La începutul acestui an în raionul Gătaia existau 20 de asociații sportive sătești care cuprindeau peste 2.100 de membri înscriși în U.C.F.S. De multă popularitate se bucură aici discipline sportive ca: fotbal, handbal, șah, tenis de masă, trîntă, popice.

Printre asociațiile sportive cu o activitate bine organizată se numără cele din comunele Nițchidorf, Tormac, Berzovia, Măureni, Sîngeorge și Gătaia.

Asociația sportivă „Olimpia" din comuna Nițchidorf are secții puternice de fotbal, sah și tenis de masă. La „Recolta" Tormac se practică în plus, cu bune rezultate, handbalul feminin și luptele.

Asociația sportivă „Bîrzava" din comuna Sîngeorge, deși nou înființată, are o activitate promițătoare. Astfel, aici s-a organizat un reușit campionat de casă la șah, tenis de masă, popice, trîntă, iar în cadrul întrecerilor Spartachiadei de iarnă s-a înregistrat o participare bună.

In general, se poate spune că în raionul Gătaia asociațiile sportive sătești dovedesc inițiativă și o preocupare constantă pentru a asigura continuitatea activității sportive. Ele exagerează însă acordînd o atenție exclusivă fotbalului, lipsind de un sprijin corespunzător alte discipline ca handbalul, atletismul, voleiul, gimnastica, și mai ales dezvoltarea sportului în rîndul femeilor. Aceasta se vede și din faptul că din cele 10 echipe participante în campionatul raional de fotbal 9 aparțin asociațiilor sportive sătești. Preocupată numai de echipa de fotbal, conducerea asociației sportive „Recolta" Măureni a neglijat total secția de box, care pînă la urmă s-a și desființat. Și conducerea asociației sportive „Riesling" Tirol pune în primul plan doar activitatea echipei de fotbal. De aceea celelalte discipline sportive sînt departe de a avea o activitate mulțumitoare.

Plecînd de la aceste exemple, care pot fi încă lărgite, înțelegem întrucîtva de ce în raionul Gătaia sînt încă prea puțini membri înscriși în U.C.F.S., de ce încasarea cotizațiilor —mijloc important pentru întărirea bazei materiale a asociației sportive —nu se face încă în mod mulțumitor.

In comunele raionului Gătaia tinerii și vîrstnicii dovedesc un interes tot mai mare pentru sport. Conducerile asociațiilor sportive trebuie să fie însă preocupate de a le asigura acestora posibilitatea de a face sport, de a activa în disciplinele sportive care îi atrag sau pentru care dovedesc cele mai potrivite calități, aptitudini. Pentru aceasta trebuie să se asigure practicarea cît mai multor discipline sportive, iar fondurile asociațiilor să nu fie alocate exclusiv fotbalului.

Mergînd pe această cale, organizînd cît mai multe întreceri interne, campionate de casă, asociațiile sportive din comunele raionului Gătaia vor putea cuprinde tot mai mulți membri, vor atrage sute și mii de colectiviști, femei și bărbați pe terenul de sport.

LUCIAN CURȘARU

Nu numai cauzele obiective sînt pricina...

(Urmare din pag. 3-a)

Tov. Petre Pavelescu, zootehnistul șef al gospodăriei, explică rezultatele pe care le obține Panait prin respectarea cu strictețe a orariului de furajare și adăpare care formează la animale reflexe condiționate. Orice abatere — chiar și neînsemnată — de la orar duce la lipsă de poftă de mîncare, dacă furajele sînt „servite" mai devreme, sau la flămînzire, dacă sînt „servite" după ora obișnuită. In afara respectării stricte a orariului, munca lui Nicolae Panait se mai deosebește și prin alte „amănunte" de a celorlalți îngrijitori. Comitetul de întreprindere are datoria de a studia munca lui Panait dînd atenție lucrurilor mărunte care, după cum am văzut, duc la sporuri mari de creștere în greutate a animalelor, duc la depășirea planului de producție.

Pe lîngă cele arătate, la depășirea prețului de cost planificat au concurat și unele cauze obiective. Porcii au fost îngrășați în timpul iernii, în adăposturi improvizate. Frigul a împiedicat creșterea normală. Anul acesta s-au alocat fonduri pentru a se construi adăposturi bune. O altă cauză, în parte obiectivă, e legată de calitatea furajelor. Din pricina condițiilor climaterice de anul trecut al căror efect dăunător n-a fost complet înlăturat prin măsuri agrotehnice, calitatea furajelor n-a fost dintre cele mai bune, costul lor a fost mai ridicat, iar conținutul în unități nutritive a fost mai mic decît cel normal.

In concluzie, se poate afirma cu certitudine că, prin măsuri ce trebuiau luate din timp, gospodăria de stat Cocargeaua avea toate condițiile să obțină la îngrășarea porcinelor un preț de cost scăzut și-n timp de iarnă, reducînd astfel cu mult sub nivelul planificat costul cărnii livrate în întregul an.

PE SCURT

● Intre anii 1948—1958 în Republica Cehoslovacă au fost construite peste 50 de noi uzine constructoare de mașini, iar alte peste 60 de întreprinderi au fost reconstruite și lărgite.

● In trecut, regiunea Presov situată în partea de răsărit a Slovaciei era una din cele mai năpăstuite regiuni ale țării în ceea ce privește electrificarea. In anii regimului democrat-popular această situație a fost remediată. Pînă în anul 1960 întreaga regiune va fi electrificată.

● In vreme ce în anul 1937 exportul de mașini și complexe industriale nu reprezenta în comerțul exterior al Cehoslovaciei decît 6,4 la sută, în anul 1958 el a înregistrat 43,3 la sută din totalitatea produselor exportate. După cum se prevede, în anul 1960 procentul de mașini exportate va reprezenta 50 la sută din exportul general al Cehoslovaciei.

● Cehoslovacia se numără printre primele țări din lume în ceea ce privește însămînțările artificiale la animalele domestice. O mare atenție se acordă în special însămînțărilor artificiale la bovine. Astfel peste 80 la sută din vaci sînt fecundate artificial. Prin această metodă au fost obținute o sporire numerică a bovinelor precum și o mai bună calitate a efectivului.

Se dezvoltă agricultura

La începutul acestui an sectorul socialist dispunea de 77 la sută din întreaga suprafață arabilă a Cehoslovaciei, iar în regiunile agricole productive de 80—90 la sută din terenurile arabile. In prezent se pune accentul în primul rînd pe investițiile care vor contribui la creșterea productivității solului — drenaje, irigații etc.

Pînă în anul 1965, producția globală va spori cu 40 la sută în comparație cu anul 1957, din care producția vegetală cu 47 la sută, iar cea animalieră cu 32 la sută. Din investițiile globale în agricultură 68 la sută vor fi destinate creșterii productivității solului și mașinilor, 32 la sută construcțiilor de folos obștesc.

Vor fi asanate aproximativ 200.000 hectare și irigate peste 70.000 hectare. Pentru reglementarea cursurilor de apă pe o lungime de 1.300 km se vor cheltui 4,4 miliarde coroane.

Mecanizarea agriculturii și a sectorului zootehnic va determina o reducere cu 40—60 la sută a volumului de muncă manuală. In anii 1959—1965 sectorul agricol va primi în total 110.000 tractoare.

Cel mai tînăr oraș al republicii, Havirov, este o așezare modernă de mineri și metalurgiști, situată între orașele Ostrava și Cesky Teșin.

Satul irakian — pe un drum nou

Stăpîn atotputernic al satului, moșierul era pînă în vremea din urmă în Irak un fel de domnitor, căruia rînduielile feudale din această țară îi îngăduiau să ducă o viață de huzur, sporindu-și avuția din truda celor mulți, năpăstuiți de soartă și de semenii lor.

Moșierul irakian se înfrupta nestingherit din roadele pe care felahii le smulgeau pentru dînsul pămîntului, cu sudoarea frunții. Datele oficiale ne arată că 96 la sută din felahi argățeau la moșieri. Drept „răsplată", ei erau lăsați să ducă o viață de mizerie, trăind în cocioabe de lut și necunoscînd alte unelte de lucru decît plugul de lemn, sapa ori îmblăciul. Orînduirea burghezo-moșierească a lăsat moștenire Irakului o țărănime aproape în total neștiutoare de carte.

La două luni și jumătate după izbucnirea revoluției din Irak, noul guvern a dat publicității legea reformei agrare. Prin această reformă, guvernul își propune să statornicească rînduieli noi, rînduieli drepte, în satul înapoiat în care a domnit pînă nu de mult moșierul feudal. Cu toate că reforma nu lichidează pe de-a întregul proprietatea feudală, ea subminează puterea moșierilor și șeicilor căpetenii de triburi.

Reforma agrară din Irak limitează proprietatea moșierească la 1.000 de dunumi (un dunum = 1/4 hectare) de pămînt irigat, sau la 2.000 de dunumi de pămînt neirigat. Pentru pămîntul confiscat, guvernul va plăti compensații eșalonate pe o perioadă de 20 de ani. In următorii cinci ani, toți felahii fără pămînt sau cu pămînt puțin vor fi împroprietăriți cu loturi de pămînt de 30—60 dunumi în regiunile irigate sau de 60—120 de dunumi în regiunile neirigate. Aceste loturi vor fi plătite de țărani în rate, în răstimp de 20 de ani.

Improprietărirea țăranilor irakieni ar putea fi înfăptuită mai repede decît în cinci ani. Totuși în unele regiuni, încă nu s-a trecut la înfăptuirea ei, deoarece autoritățile consideră că în condițiile actuale, cînd țăranii din regiunile respective nu au banii necesari pentru a-și procura noi unelte de muncă și cînd nu există încă suficiente sisteme de irigație, felahii nu vor fi în stare să valorifice pămînturile atribuite lor.

In vederea ridicării nivelului agriculturii, guvernul irakian și-a propus să înființeze cîteva gospodării experimentale, mecanizate, unde țăranii să învețe metodele noi de lucru a pămîntului. De asemenea, în scurtă vreme se va începe construirea unor uzine de inventar agricol și fabrici de îngrășăminte chimice. In toate aceste acțiuni va fi de mare folos pentru Irak aplicarea Acordului de colaborare economică și tehnică cu Uniunea Sovietică, semnat de curînd la Moscova.

Chemați la o viață nouă, felahii irakieni, altădată năpăstuiți și îndobitociți de moșieri, își îndreaptă acum spinarea. In principalele regiuni agricole ale țării — Amara, Kuta, Hilla, Nasiria, Divania, unde moșierii și-au făcut mai avan de cap pe timpul stăpînirii lor, țăranii desfășoară acum o activitate politică deosebit de intensă. Peste tot au luat ființă uniuni țărănești, care își propun să lupte pentru întărirea republicii, pentru apărarea cuceririlor ei și să contribuie cu toate puterile lor la înfăptuirea reformei agrare.

I. B.

Ocupînd pămînturile părăsite de moșieri

Peste 2 milioane de țărani italieni s-au organizat în cooperative agricole

Cei 21 de ani de dictatură fascistă în Italia au făcut ca agricultura italiană să se afle la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial în situația în care se găsea la începutul veacului douăzeci. Satul italian, care începuse să cunoască o oarecare prosperitate imediat după primul război mondial, a început să sărăcească continuu, o dată cu venirea fascismului la putere. Din cele peste cinci milioane hectare terenuri mlăștinoase, fasciștii nu au asanat în cei 21 de ani de dictatură decît 50.000 hectare în valea Padului. Exploatarea cruntă a țăranilor de către moșieri, impozitele excesive care cădeau în general pe umerii țăranilor cu mici gospodării a dus la înapoierea agriculturii italiene. In cei 21 de ani de dictatură mussoliniană, peste 30 la sută din țăranii italieni și-au pierdut pămînturile din cauza impozitelor împovărătoare. Aceste pămînturi au încăput în general pe mîna marilor monopoluri agrare...

„Dictatura fascistă a adus țăranul italian la sapă de lemn"... scrie Carlo Fermariello, unul din fruntașii muncitorilor agricoli din Italia într-un articol publicat în revista „Lavoro"... El arată că între anii 1922—1943, țărănimea italiană a cunoscut cel mai scăzut standard de viață.

In 1943, marile monopoluri agrare dețineau peste 60 la sută din terenurile cultivabile din Italia. Și în timp ce beneficiile marilor latifundiari și ale capitaliștilor industriali inițiatorii marilor grupuri capitalise în agricultură — creșteau an de an, cei peste 4 milioane muncitori agricoli duceau o existență plină de mizerie și sărăcie. In afară de muncitorii agricoli, în 1943 munceau în Italia peste două milioane țărani fără pămînt și țărani care fuseseră deposedați de marile monopoluri. La aceștia se mai adăugau încă două milioane de țărani cu mici proprietăți, care neajungîndu-le să-și întrețină familiile, erau nevoiți să muncească în dijmă.

Prăbușirea fascismului a făcut ca țăranul italian să se afle în fața unei noi situații. Numeroși moșieri și capitaliști care colaboraseră cu fascismul, pentru a scăpa de mînia maselor populare, au fugit în Franța, în S.U.A., în America Latină... In 1945, în Italia erau peste 7 milioane hectare de pămînturi părăsite de colaboraționiști — moșieri și capitaliști. Multe din aceste pămînturi ale latifundiarilor italieni mai zac și astăzi în paragină. In Mezzogiorno (în sudul Italiei) vaste zone agrare au fost supuse unei degradări sistematice și ruinei...

Confederația Generală a Muncii din Italia, în colaborare cu Alianța Națională a Țăranilor Italieni au elaborat încă de acum zece ani o platformă-program de valorificare a acestor pămînturi și a preconizat efectuarea unei vaste reforme agrare cu caracter democratic. Guvernele reacționare ale Italiei, au refuzat însă discutarea acestui program.

Impotriva voinței guvernelor, zeci de mii de țărani săraci și muncitori agricoli conduși de comuniști au pătruns însă cu forța pe moșiile părăsite. Cu toate intervențiile jandarmilor, nimeni nu a reușit să-i scoată de pe aceste moșii. In 1956, pe moșia Bonomiana, în provincia Bologna jandarmii au folosit gaze lacrimogene pentru a alunga pe țărani de pe această moșie. Muncitorii agricoli și țăranii italieni, s-au arătat mai puternici decît gazele și bastoanele de cauciuc ale polițiștilor. La Vercelli, în Novarra, și în multe alte locuri țăranii și muncitorii agricoli au ocupat de asemenea pămînturile moșierești și au pus stăpînire pe ele.

La îndemnul Confederației Generale a Muncii din Italia, cei care au ocupat pămînturile părăsite de moșieri și capitaliști s-au declarat de acord în principiu ca ele să devină proprietate socială a țăranilor săraci, a dijmașilor și a foștilor argați din comunele respective. In felul acesta s-au născut în Italia primele cooperative agricole de producție.

Inceputul a fost greu, dar noii proprietari ai pămînturilor n-au dat înapoi. Noii cooperatori nu aveau cu ce lucra pămînturile, nu aveau fonduri pentru a cumpăra semințe, îngrășăminte, unelte etc.

Sindicatul Muncitorilor Agricoli, Asociația Dijmașilor și Alianța Națională a Țăranilor Italieni au deschis o largă campanie pentru sprijinirea noilor cooperative țărănești. Sute de mii de lire s-au adunat prin colectă publică. Acestea au constituit primele fonduri sociale ale noilor cooperatori. Prin munca lor entuziastă, foștii argați din Emilia și Bologna, din Sicilia și Toscana au cumpărat în scurtă vreme unelte noi, moderne, (tractoare, semănătoare, batoze etc). Au clădit grajduri noi, remize încăpătoare, ateliere pentru repararea uneltelor. Toate acestea prin munca însuflețită a noilor proprietari ai pămînturilor părăsite de moșieri și capitaliști.

Impotriva noilor cooperative s-au ridicat numeroși dușmani, printre care: foștii moșieri fugiți peste hotare care vor să se întoarcă în țară și să reintre în posesia pămînturilor, Autoritățile guvernamentale, partidele burgheze din Ialia. In fruntea tuturor se află monopolul agrar Federconsorzi care reprezină alianța dintre monopolurile industriale și agrare, pe marii latifundiari și grupurile catolice... Scopul acestor exploatatori este de a cumpăra terenurile abandonate de moșierii fugari. Mai mult chiar, însuși Ferrari Agradi, fostul ministru al agriculturii în cabinetul Fanfani a proclamat o poltică de restaurare a capitalismului în agricultură și s-a pronunțat împotriva efectuării oricărei reforme înainte de anul 1960...

Dar foștii argați și dijmași nu se vor lăsa intimidați. Văzînd cum prosperă an de an aceste cooperative, numeroși țărani cu mici proprietăți și-au unit o parte din pămînturile lor în jurul cooperativelor, lucrîndu-le împreună cu țăranii cooperatori. Sute de asemenea cooperative de producție agricolă s-au format în felul acesta. Ele au apărut mai întîi în regiunile unde nivelul dezvoltării economice a fost mai scăzut, ca de pildă în Emilia, Sicilia, Rovigo, Ravenna etc. Pentru a fi la adăpostul atacurilor monopolurilor agrare, noile cooperative de producție agricolă s-au unit într-o asociație națională: Liga Națională a Cooperativelor Agricole de Producție din Italia. Această asociație luptă cu hotărîre să respingă orice atacuri din partea monopolurilor agrare. In colaborare cu Sindicatul Muncitorilor Agricoli și cu Alianța Țăranilor din Italia, liga și-a propus să stimuleze spiritul de solidaritate între țăranii cooperatori și țăranii cu proprietăți individuale, să facă propagandă în vederea dezvoltării cooperativelor de producție în agricultură.

Principalele obiective ale cooperativelor agricole din Italia urmăresc în primul rînd să garanteze lucru permanent membrilor cooperativelor, să îmbunătățească condițiile materiale, igienice și culturale ale membrilor cooperativelor și ale familiilor acestora.

Țăranii și muncitorii agricoli italieni sprijină cu toate forțele lor noile cooperative născute în mod revoluționar, pentru ca acestea să poată face față concurenței marilor monopoluri agrare din Italia. Ei fac totul pentru a ajuta la consolidarea lor, la prosperitatea și întărirea lor economică. Exemplul celor cîteva sute de cooperative agricole din Italia — scrie ziarul „Il Lavoratore del Campo" din Reggio Emilia — este un imbold viu pentru milioanele de țărani săraci și dijmași din Italia...

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".